

Vol 44

No. 2

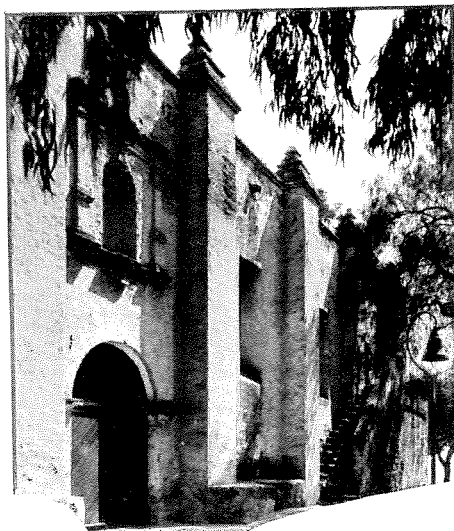
AMERICAN ESPERANTIST

AMERIKA

ESPERANTISTO

NOVEMBER-DECEMBER 1931 NOVEMBRO-DECEMBRO

*San Gabriel Mission near Los Angeles,
established in 1797*

Price 25 Cents Prezo

Per Year \$1.00 Jare

Published by

The Esperanto Association of North America
Fort Lee, N. J., U. S. A.

THE ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA, INC.

CENTRAL OFFICE: FORT LEE, N. J., U. S. A.
 A Propaganda Organization for the Furtherance of the study and Use of the
 International Auxiliary Language Esperanto.

Classes of Membership:

1. Life Members, \$100.00.
  2. Sustaining Members, \$10.00.
  3. Contributing Members, \$3.00.
  4. Regular Members, \$2.00.
  5. Regular Members without Amerika Esperantisto, 1.00.
- These four classes include Amerika Esperantisto.

E. A. N. A. Officers and Committees

President, Henry W. Hetzel, 4919 Warrington Ave., Philadelphia, Pa.; Vice-President, Parley P. Christensen, Melrose Hotel, 120 S. Grand Ave., Los Angeles, Cal.; Secretary, J. J. Sussmuth, 1591 Anderson Ave., Fort Lee, N. J.; Asst. Secretary, Miss Carmen Sussmuth, 1591 Anderson Ave., Fort Lee, N. J.; Treasurer, Armin F. Doneis, 1591 Anderson Ave., Fort Lee, N. J.

Executive Committee: Mrs. Isabelle M. Horn, Chairman, R. No. 1, San Juan Bautista, Cal., 1934; Alfred D. Dennison, Masonic Bldg., Johnstown, N. Y., 1932; Paul R. Cargould, 3872 W. 43rd St., Cleveland, Ohio, 1933.

Finance Committee: Dr. B. K. Simonek, chairman, 1500 Culverton St., Chicago, Ill.; Glen P. Turner, Sherlock Hotel, Madison, Wis.; Mrs. Helen Frink, 1216 Nicollet Ave., Minneapolis, Minn.

Propaganda Committee: D. E. Parrish, chairman,

109 Fordham Drive, Buffalo, N. Y.; Mrs. B. H. Podell, 1910 Bradley Pl., Chicago, Ill.; G. R. Thomson, 1737 Mission St., So. Pasadena, Cal.

Publication Committee: J. J. Sussmuth, chairman, 1591 Anderson Ave., Fort Lee, N. J.; James F. Morton, Paterson Museum, Paterson, N. J.; Miss Marshall Saunders, 62 Glengowan Rd., Lawrence Park, Toronto 12, Ont., Canada.

Examinations Committee: Prof. Edwin L. Clarke, chairman, Rollins College, Winter Park, Fla.

National Director of Young People's Department: Rev John H. Fazel, 1122 W. 8th St., Topeka, Kansas.

Advisory Committee: Dr. B. K. Simonek, 1500 W. Cullerton St., Chicago, Ill.; A. S. Vinzent, 1410 Claus Spreckels Bldg., 703 Market St., San Francisco, Cal.; Prof. Elven J. Bengough, McMaster University, Hamilton, Ont., Canada; Dr. F. A. Flood, 303 McCormick Bldg., Salt Lake City, Utah.

Club Directory

Chapter 1. Boston Esperanto Society, 516 Pierce Bldg., Copley Square. Pres., Geo. W. Lee; Vice-Pres., Prof. Louis C. Lambert; Treas., Miss Eugenie Ohman; Sec'y, Miss M. Butman. Meets the third Tuesday at 7 p. m.

Chapter 2. New York Esperanto Society, 331 W. 58th St., New York City. Pres., Lewis H. Maury; Vice-Pres., Catherine M. Healy; Sec'y and Treas., Lawrence A. Ware. Meets first Saturday of every month from Oct. to June, inclusive, at Hotel Endicott, 81st St. and Columbus Ave., New York City.

Chapter 3. Philadelphia Esperanto Society; Sec'y, Miss Esther H. Gealt, 4707 Springfield Ave., Philadelphia, Pa. Regular Barêo (Esperanto Supper) and meeting, the first Friday of each month at the restaurant "Venture Gardens," 201 S. Camac St., at 7 p. m. Central Office, 133 N. 13th St. (Book Store of Peter Reilly Co.).

Chapter 4. Kolumbia Esperanto Asocio, 706 11th St., N. W., Washington, D. C. Pres., Mr. Allan Davis; Vice Pres. and Acting Sec'y, Miss Amy C. Leavitt.

Chapter 5. Twin City Esperanto Society, 1216 Nicollet Ave., Minneapolis, Minn. Pres., J. A. Forsell; Sec'y, Mrs. Helen Frink; Treas., Mr. H. W. Libby. Meets first Wednesday of each month at University of Minnesota.

Chapter 6. The Esperanto Club of Milwaukee, 1848 N. Fourth St., Milwaukee, Wis. Pres. A. C. Runkel; Sec'y and Treas., Mrs. T. Beckman. Meets every Monday in Club Room of Milwaukee Public Library, Wisconsin, at Eighth Street, at 7:30 p. m. Esperanto class every Wednesday evening, in Lecture Room of Public Library.

Chapter 7. Essex County Chapter of E. A. N. A., 128 Market St., Newark, N. J. Pres., Dr. William S. Benson; Sec'y and Treas., Miss Della C. Lincoln. Meets the third Thursday of the month at 7 p. m.

Chapter 8. The Esperanto Club of Los Angeles, 117 1-2 S. Reno Street, Los Angeles, Cal. Pres., R. V. Williams; Sec'y, G. R. Halton. Meets 6:30 p. m., every second Saturday at the Arcadia Cafeteria, 540 South Broadway, and fourth Wednesdays at Central Public Library. Classes at Polytechnic Evening High School.

Chapter 9. Esperanto Klubo "Harmonio," New York, N. Y. Meets every third Saturday of the month (from October to May) at 7 p. m., at Hotel Cumberland, Broadway and 54th St., New York City. Pres., Mrs. Mary H. Ford; Sec'y, Mrs. E. A. Meerbott, 109-32 143rd St., Jamaica, N. Y.; Vice-Pres. and Organizer, Berthold Schmidt.

Chapter 10. Esperanto Club of Pasadena, Calif. 1737 Mission St., So. Pasadena, Cal. Pres., George R. Thomson; Sec'y, Mrs. Louise J. Barth, 314 South Lake Ave., Pasadena, Cal.; meets last Saturday of each month; weekly classes.

Chapter 11. Esperanto Society of Seattle, Wash. 1318½ Second Ave., Seattle, Wash. Pres., Wayne Jackson; Sec'y-Treas., Mrs. L. O. Jackson. Four classes per week.

Chapter 12. Nashville Esperanto Club, Nashville, Tenn. Pres., J. R. Muratta; Sec'y, Mrs. J. R. Muratta, 1112 Calvin Ave., Nashville, Tenn.

Chapter 13. The Esperanto Club of Madison, 124 King Street, Madison, Wis. Pres., Glen P. Turner; Sec'y Carl Froeding. Meets every Sunday at 10 a. m. in the Sherlock Hotel.

The American Esperantist

AMERIKA ESPERANTISTO

Entered as second-class matter November 1, 1929, at the Post Office of Fort Lee, N. J., under the act of March 3, 1879

Published bi-monthly at the first day of the first month by

THE ESPERANTO ASSOCIATION
OF NORTH AMERICA

1591 Anderson Ave., Fort Lee, N. J., U. S. A.
Subscription: One dollar a year

Eldonita dumonate je la unua tago de la unua monato de la

ESPERANTO ASOCIO DE
NORD-AMERIKO

1591 Anderson Ave., Fort Lee, N. J., U. S. A.
Abono: Unu dolaron jare

Editor: J. J. SUSSMUTH : Redaktoro

Telephone: Fort Lee 8-3254

Vol. 44

NOVEMBER-DECEMBER 1931 NOVEMBRO-DECEMBRO

No. 2

Al Niaj Membroj kaj Geamikoj

La Centra Oficejo de E. A. N. A. deziras agrablajn festotagojn al la tuta Esprantistaro. Ni deziras al la Esperanto-kluboj kaj organizoj, kaj iliaj unuopaj membroj prosperan novan jaron, kaj esperas ke la nova jaro alportos al ili novan forton kaj multan bonon.

La Centra Oficejo de E. A. N. A.

J. J. Sussmuth, Carmen Sylva Sussmuth, A. F. Doneis.

HEJMO, DOLĈA HEJMO

De H. I. KEYES

("HOME, SWEET HOME")

*La hejmo nin tiras pli forte al si
Ol ĉio alia nin logas de ĝi;
La hejma influo—sanktigas ĝi nin;
En loko alia ne trovas ni ĝin.*

Rekantajo

*Ho, hejmo! Hejmo, vi
Por ĉiam restados karega por mi.*

*En revo vagante sub lunlumo, mi
Vizias la Panjon kaj vokas al ŝi;
La doma pordejo enkadrigas ŝin
Dum, en la vizio, ŝi rigardas min.*

*Riĉeco—mi ne sopiradas al ĝi,
Nur donu la hejman dometon al mi;
La birdojn kantantajn por amuzi min;
Kaj pacan animon—ho mi havu ĝin!*

—From the coming "American Esperanto Song Book."

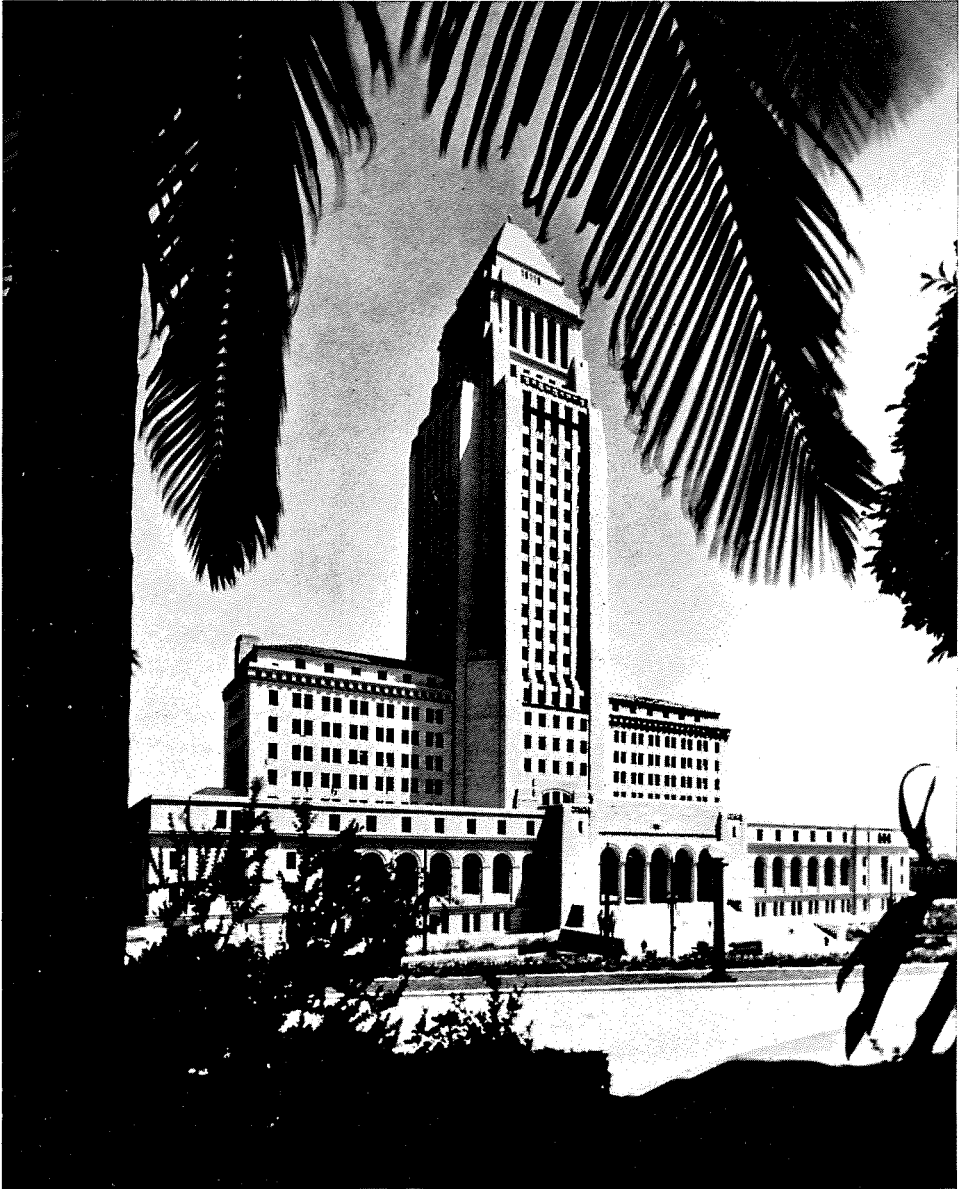
The Twenty-fifth in Los Angeles

By ISABELLE M. HORN

A Jubilee Congress, celebrating a quarter of a century of unbroken national conventions! Such will be the twenty-fifth annual meeting of the Esperanto Association of North America in 1932.

It is eminently fitting that this Congress is scheduled to take place in one of the newest and

most active Esperanto centers in Usono. The Esperanto Club of Los Angeles, Chapter Number 8, offers a cordial invitation and promises an unequaled welcome to all Esperantists and friends of the International Language who plan to attend the Twenty-fifth Jubilee.

*The New "Silver White" City Hall
in Los Angeles, Cal.*

Co-operating with the Los Angeles Club as hosts are the Esperantists of Long Beach and Pasadena. The samideanoj of the entire state, in fact, are invited to join with Chapter 8 in preparing for this very special convention.

The full Congress Committee (to appear in the forthcoming issue) has Mr. R. V. Williams, president of the Los Angeles Club, for its General Chairman.

Dr. Charles R. Witt, Vice-Chairman of the Committee and Treasurer, is also the Vic-delegito of Universal Esperanto Association in Los Angeles, and will arrange for the North American U. E. A. Congress to be held during the same period.

A sub-convention of all Esperanto Rotarians is another feature planned for Jubilee Congress Week, as well as a proposed meeting of California State Esperantists.

As Honorary President of the Congress Committee and chairman of all activities during the convention itself, visitors to the Twenty-fifth Convention will have the opportunity to meet Joseph R. Scherer, now in Europe on the last lap of his famous round-the-world Esperanto voyage. Mr. Scherer returns to America prior to the convention, with thousands of unique camera views and an inexhaustible fund of vivid experiences

gained through Esperanto in practically every civilized country on the globe.

California is a magnet to thousands of visitors annually. The Tenth Olympiad, from July 30th to August 13th, will give to Los Angeles a truly international atmosphere. Age-old missions, historical landmarks, the incomparable redwoods, great libraries and art galleries, the sparkling Pacific, orange groves, snow-capped peaks and the mysterious desert, offer bewildering attractions to California's guests.

Summer rates on all transcontinental railroads are always unusually low. Cross-country bus lines, as well as private automobiles, provide equally pleasant means of transportation to the west coast. One or more special cars or busses from the Atlantic seaboard and middle west, would command even lower round-trip rates than usual, besides providing an extraordinarily interesting method of traveling.

Plan NOW for the JUBILEE CONGRESS of the Esperanto Association of North America.

Let's co-operate in making this convention an inspiring climax to twenty-five years of untiring, faithful service to the cause of humanity on the part of the organized Esperanto movement in North America.

Meet your fellow-thinkers at the JUBILEE!

Look For It in the Dictionary

The other day I saw a sign in the store of our corner grocer:

"Please do not ask us for credit."

"Why not?" I asked the grocer jokingly.

"Well, we don't know what that means," he replied.

"Why don't you look it up in the dictionary?"

And if you don't know this word and so many others when you translate into Esperanto, look it up in the dictionary. If you cannot afford any of the big dictionaries, get your copy of the new Edinburgh Pocket Dictionary, price \$1.00. Send for it today! Esperanto Ass'n of North America, Fort Lee, N. J.

Echoes From Our Readers

The Key is fine, and I congratulate you on getting out such a fine book. I would not be without it.—JOHN H. BROWN.

The 1931 Almanac is very nicely gotten up.—CHAS. S. TAYLOR.

Are You a Christian Scientist-Esperantist?

A very interesting and valuable piece of Esperanto propaganda work is open to a *samideano* who is also a member in good standing of the Church of Christ Scientist. If this means you, or if you know of someone who qualifies, write to the President of E. A. N. A.

HENRY W. HETZEL,

4919 Warrington Avenue, Philadelphia, Pa.

P. S.—The person selected will actually receive pay for his work!

La ricevitaj propagandaj glumarkoj estas bonegaj. Simplaj, klaraj, atentigaj.—JAMES J. FOX.

I want to take this chance to congratulate you upon the remarkable improvement I see in the magazine. Any further improvement, I think, would have to be in the format, for the contents are fine now.—FENTON STANCLIFF.

Thank you for the copy of the North American Esperanto Key, which is a fine piece of work.

Esperanto Activity in North America

Correspondents are requested to send in concise reports of meetings and other Esperanto events. They should be typewritten, spaced, and on one side of the paper and kept separate from other correspondence

Austin, Texas. Our well known friend, Prof. A. Kenngott, editor of the Student's Page, and ardent worker at University of Texas, recently returned to Austin after an extensive tour of Europe, where he passed the summer. From an article in the *New York Times*, we learn that Prof. Kenngott by no means came back empty-handed, the fact being that he brought with him "Mrs. A. Kenngott," whom he met in Baden Baden. Mrs. Kenngott is a native of Amsterdam, Holland, who speaks four languages and has recently taken a great liking to Esperanto. She is ardently pursuing the study of our language, and we will no doubt soon hear from her in a literary way. Our heartest congratulations and best wishes to the "Ge-Kenngott-oj."

Philadelphia, Pa. Chapter No. 3, the Philadelphia Esperanto Society, is sponsoring a series of lectures on International Relations by various eminent speakers and authorities on the subject, each month. After each lecture there is a free discussion of the topic, and the public is thereby enlightened on the importance of Esperanto in connection with international relations. The society holds its monthly meetings as usual, and three free Esperanto classes are open to its members.

Milwaukee, Wis. Chapter No. 6, the Esperanto Club of Milwaukee, arranged an interesting and attractive Esperanto Exhibit at the Wisconsin State Fair, as had been done on the two previous years, with the help of Mr. Karl Froding, of the American Esperanto Institute, and under the artistic supervision of Miss Frieda Frank, chairman of the Exhibit Committee. Miss Frank assures us that the 1931 exhibit surpassed the previous exhibits in more ways than one, and that it was "truly a step forward in Americanizing and modernizing the sale of Esperanto." The success of the exhibit was in no small part due to the many active members of the club who assisted in the preparation of the booth and who remained on duty to inform the public about Esperanto.

Through the splendid publicity at the State Fair, and other propaganda activity of the club a new class of 48 students was organized on September 11th, and judging by the excellent material, we should be able to turn out many good Esperantists from this class.

At a recent meeting the following members were appointed to their respective duties: Mr. Walter Gaulke, Chairman of Publication and Propaganda Committee; Mrs. Della Klein, Li-

brarian, and Miss Frieda Frank, Chairman of Entertainment Committee.

Los Angeles, Cal. A public meeting with addresses, music and illustrations, was held September 24th, at the Main Public Library of Los Angeles, under the auspices of the Esperanto Club of Los Angeles, with Mr. C. E. Kodil and Mr. P. P. Christensen as the principal speakers. Miss Winefred Woodhouse, chairman of the program committee, was responsible for a good share of the success of the evening.

Mr. Christensen's Esperanto classes in Los Angeles Polytechnic High School and in Pasadena Junior College are making excellent progress, and inquiries about Esperanto are constantly pouring in due to the continual propaganda carried on.

Houston, Texas. Intense interest in Esperanto is being created in Houston through the efforts of Dr. A. Rudy, one of the first Esperantists in America. Dr. Rudy is delivering a number of lectures on Esperanto and it is hoped that an Esperanto Club and classes will result.

New York City. The Esperanto Club "Harmonio" held its first meeting of the season in the offices of Mr. Paul Maiwurm at the Holland Hotel. The "Harmonio" sponsors a beginners' class in Esperanto which is taught by Mrs. Goldzier, and also an advanced class which meets every Tuesday evening. Esperanto Radio Lessons are broadcast every Wednesday at 3 p. m., from Station WBBC, Brooklyn, by Mr. Berthold Schmidt.

Cuyaboga Falls, Ohio. An interesting Esperanto Exhibit was arranged at the International Institute of the Y. W. C. A. as a part of a large "Foreign Exhibit" through the efforts of Mr. Fenton Stancliff. Propaganda leaflets were distributed to all inquirers and much interest was shown.

Topeka, Kan. A large Esperanto class was organized and is now being taught at the Trinity Lutheran Church by Rev. John H. Fazel, who reports that good progress is being made.

New York City. Chapter No. 2, the New York Esperanto Society organized a special Esperanto class for the readers of the New York Herald-Tribune on Thursday, October 15th, at the office of Mr. Paul Maiwurm, in the Holland Hotel on West 42nd Street. Mr. L. H. Maury, president, gave a short sketch of Esperanto and dwelt chiefly on its progress. Mr. J. J. Butler

gave a short history of the Esperanto movement up to the present time, and Mr. Paul Maiwurm, with his usual forcefulness, made a fine, short discussion on the advantages of Esperanto to the traveler. After these concise introductions to the subject, Mrs. Cora L. Fellows took charge of the class and, as official instructor of the course, began to "make Esperantists." Forty-five faces lit up with interest, and judging by the diligence and attentiveness of the students, one could predict that many of these new adepts would not become Esperantists only "skribe" but also "buŝe."

Madison, Wisconsin. The American Esperanto Institute announces that preparations are being made to publish a new Popular Science magazine in Esperanto, and that the first issue will be ready early in 1932. This periodical will be the first of its kind, and will in no way compete with other Esperanto magazines, as its contents will consist chiefly of scientific articles of general interest; it will touch matters of the Esperanto movement only lightly. Mr. Karl Froding, director of the institute, will be editor of the new magazine. Korajn gratulojn kaj bondezirojn al nia kolego!

Seattle, Washington. Chapter No. 11, Seattle Esperanto Society, is continuing to grow, and holds regular meetings and a number of classes. The radio station over which the society broadcasts lectures on Esperanto and International Relations has been bought by the National Broadcasting Company and made part of the NBC network. The Esperanto program is broadcast between two nation-wide programs and during a featured hour. It is hoped that many of the newcomers will join EANA.

Arlington, Mass. On Saturday, October 3, a special meeting was called at 60 Oxford Street, Arlington.

The group had the pleasure of acquainting four new visitors with Esperanto as a language, and with its present movement.

The evening was made unusually interesting by the presence of Mr. Victor Sowabini, and the Misses Sowabini. Mr. Sowabini first heard of Esperanto as a student at the American University of Beirut, and he entertained us by an account of his experiences with the Esperanto propaganda there.

Before the meeting was over, our visitors could already say several sentences in Esperanto, easily understanding the grammatical construction of each word in the sentence.

After we adjourned a program of music was enjoyed, followed by refreshments.

ESTER T. MALOUF.

Detroit, Mich. La jara kunveno de la "Detroit Esperanto Society" okazis la 22an de Oktobro en

la Altlernejo por Komerco. Nova kurso por ko mencantoj estis starigita kaj jenaj personoj elektitaj kiel oficistoj por la jaro 1932:

Prezidanto, D-ro Tobias Sigel.

Vice-Prezidanto, S-ro Saul J. Jaffe.

Kasisto-Sekretario, S-ro Jos. Leisten.

Gesamideanoj! Ne forgesu viziti nian oficejon, 2916 E. Grand Boulevard, vizitante Detroit. Felîcan Novan Jaron al ĉiuj!

S. J. JAFFE.

New York City. The new season of Esperanto activity in New York opened most auspiciously on Saturday, October 3rd, with an interesting, well-attended and enthusiastic dinner-meeting of the New York Esperanto Society at the Hotel Endicott, for years the monthly rendezvous of the Society. The guest of honor was Miss Martha Root, famous world-traveler, lecturer and idealist, an eminent leader of the Bahai movement, who, during the world pilgrimage extending over nine years and covering the world, made practical use of Esperanto in furthering her ideals. Miss Root's subject was "The Progress of Esperanto in Five Continents." She prefaced her talk with an eloquent greeting in faultless and beautifully spoken Esperanto to enthusiastic applause. A large audience of Esperantists and visitors heard her account of her experiences in many lands with much interest. Space forbids a lengthy report of her address. Esperantists have long read in the Esperanto press reports of her progress from year to year and from one country to another, but this was the first opportunity that local samideanoj had had the opportunity to meet her in nearly a decade. The Esperanto movement needs many more Martha Roots.

L. H. MAURY.

New York, N. Y. In place of its regular monthly meeting of November 7th, the New York Esperanto Society, Chapter No. 2, tendered a banquet in honor of Prof. Jens Schjerve, noted Cseh-teacher, who has come to America from Norway to conduct classes in Esperanto by the method made famous by Andreo Cseh. This was his first public appearance in America, and the members of the society showed their appreciation of this honor by the large attendance at the banquet.

Mr. Lewis H. Maury, president, opened the program by welcoming the distinguished guest of honor to America and by giving a brief sketch of the Cseh-method and of Prof. Schjerve's past success. He made a number of short announcements before proceeding with the program, and among other things he reported an increasing interest in Esperanto on the part of the general public as indicated by the very large number of inquiries which he received due to his letter in the New York Herald-Tribune. Mr. R. Heger rendered a report of the class which is conducted by Mrs. Cora L. Fellows, which was very interesting.

Prof. Schjerve was then called upon and in a short address he thanked the gathering for the honor accorded him. He stated that one can not say in just so many words what the Cseh method does or is, nor how it accomplishes its astonishing results. He said that to know the Cseh-method one must *experience* an entire course, and he expressed the hope that the entire audience should take part in his complete course so that he might inoculate them with the language and method.

Mr. J. J. Sussmuth, General Secretary of E. A. N. A., then arose to explain the importance of the occasion, stating that "This is America's Hour," and that "we are beginning a new chapter in American Esperanto history." He urged Esperantists and non-Esperantists alike to participate in the course, the latter to acquire a knowledge of a valuable language, the former to improve their knowledge of Esperanto and to become sufficiently acquainted with the method to become qualified Cseh-teachers, and pass on the knowledge of Esperanto through this miraculous method. In closing, he urged "Let us take a firm step forward over the threshold of the Cseh-courses of Samideano Schjerve into a brighter future of the American Esperanto movement."

Mr. Maiwurm gave a short, snappy talk, urging all to do their utmost to make the New York Cseh Courses an overwhelming success.

"Mi estas Jens Schjerve. Kiu estas Mi?" and the audience thundered back at him, "Vi estas Jens Schjerve!" "Mi estas profesoro. Kio estas mi?" "Vi estas Profesoro!" came rolling back to him from every corner of the hall. And so the conversation continued and grew in scope and interest until it embraced such diverse subjects as Norwegian chocolate, Spanish customs, bad chalk, and green paper. In that short sample lesson those difficult words, *kiu*, *kio*, and *kia*, which require many hours of drill in the ordinary manner of teaching Esperanto, were *smuggled* into the minds of the participants and lodged so firmly that they would never be confused. The audience was spellbound by the apparent simplicity and effectiveness of the method, and general enthusiasm was evident.

The evening was brought to an auspicious close by several impromptu musical compositions rendered on the piano by Countess Harvey. Among the noted guests who attended was Mrs. Alice V. Morris, honorary secretary of the International Auxiliary Language Association. The banquet was a splendid success and no small amount of credit is due Mr. Louis N. Menlico, of the hotel management, for his painstaking attention. A. F. D.

Winter Park, Fla. Through the efforts of Prof. Edwin L. Clarke an exhibit of Esperanto publications was established and sufficient interest aroused to organize an Esperanto class and club.

Hamilton, Ontario, Canada. An enthusiastic meeting was held at the Y.M.C.A. on October 24th, when the aims and claims of Esperanto were discussed. The principle speakers were Prof. E. J. Bengough, of McMaster University; Mr. Fred Kaeble, a German Esperantist, and Mr. Mould, representing the Esperanto Club of Toronto. As a result three Esperanto classes were organized, one at the Y. M. C. A., one at the McMaster University, and one at the local German club. The local press reported favorably.

Al Tutmonda Esperantistaro!

Estimataj Gesamideanoj!

Ni ukrainaj esperantistoj veturante Krakovon por partopreni XXIII—an Universalan Kongreson de Esperanto pensis kaj kredis, ke ni veturas Esperantujojn (Universalajn Kongresojn oni nomas Esperantujo), kie Ĉiuj gesamideanoj estas egalrajtaj kaj kie regas homamo kaj frateco!

Sed bedaŭrinde, nia "bela sonĝo de l'homaro" malaperis dum XXIII—a Universala Kongreso de Esperanto en Krakovo. *La Estraro de la Kongreso malpermesinte al ni saluti la Kongreson en la nomo de Ukrainaj Esperantistoj, faris ion tute kontraŭan al vera interna Ideo de l'Esperantismo*, kaj devigas nin kredi, ke Esperantujo vivis nur en la koro de Nia Majstro,—post Lia Morto ĝi ne ekzistas por hodiaŭaj gvidantoj de esperanta movado.

Kun Samideanaj Salutoj,

Delegitaro de Ukrainaj Esperantistoj
por XXIII—a Universala Kongreso
de Esperanto:

TADEO SKOTYNSKYJ,
PROF. OREST KUZJMA,
IVAN ĈERKAVSKYJ.

Du estas necesaj por diri la veron unu por paroli kaj alia por aŭdi.—*Henry D. Thoreau.*

Nescio de la leĝo ne estas senkulpigo; nescio de fakto estas senkulpigo.

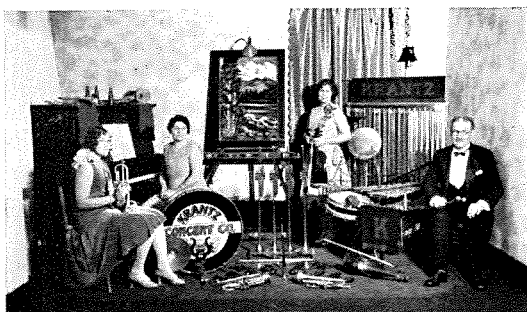
Renew your membership and subscription before January 1st, 1932.

LA
MEMORON PLIFORTIGAS laŭ metodo trifoje premiita de la Pariza Akademio prof. de mnemoniko D. FAJŃSTEJN, VILNO/ Pollando/, Zawalna 15. Postulu senpage prospektojn de la memor fortiga kurso en Esperanto.

Krantz Concert Company

Estas ĉiam interese renkonti esperantiston kiu lernis la lingvon nur per lernolibro, kaj ne havis la helpon de instruisto en la komenco. Unu tian esperantiston mi renkontis antaŭ ne longe; nome, S-ro C. L. Krantz, organizinto de la Krantz Koncert-Kompanio. S-ro Krantz estas malnova amiko, kiu antaŭ pli ol dudek jaroj interesigis pri Esperanto, sed kiu pro diversaj kaŭzoj ne tiutempe povis studi la lingvon. Ĉi tiun jaron li aŭdis ke en unu el la altlernejoj en Ames, Iowa, oni instruas Esperanton. Li kontaktis kun la instruisto, petante de ŝi adreson de iu Esperanto-Kompanio. Tiu kompanio sendis al li librojn kaj kajeron de Amerika Esperantisto. En tiu kajero li trovis miran la portreton biografion. Li tuj skribis al mi dirante ke li nun tre energie studas Esperanton,

ofte dediĉante dek horojn ĉiutage al la lernado de la lingvo. Li ankaŭ proponis sendi al mi dek paĝojn da tradukajoj ĉiusemajne por mia kritikado. Mi akceptis la proponon kaj baldaŭ miris pro lia rapida progreso.

En Aŭgusto mi libertempis ĉe bofrato, kiu estas pastro en malgranda komunumo apud St. James, Minnesota. Unu vesperan stranga spektaklo aperis sur la ĉefvojo antaŭ la korto. Ĝi estis dometo sur radoj. Sinjoro eliris el la dometo, alpaŝis al la pordo kaj sonorigis la sonorilon. Oni malfer-

mis kaj jen—S-ro Krantz staras ĉe la pordo. Estis preskaŭ 30 jaroj de kiam ni vidis unu la alian kaj granda estis nia reciproka surprizo. Fininte sian intervjuon kun la bofrato li petis min legi ion en Esperanto por ke li povu konstati ĉu lia elparolo estas ĝusta aŭ ne. Mi konsentis, ni sidigis kaj mi legis kelkajn paĝojn el Literatura Mondo. Poste li legis al mi,—malrapide sed preskaŭ senerare. Mi diris al mi men, “Li bone legas la lingvon sed paroli estas alia afero; sendube li ne povas paroli.” Mi komencis fari al li demandojn en Esperanto al kiuj li malrapide sed korekte respondis. Ni tiel interparolis en Esperanto dum kelka tempo.

Multaj esperantistoj, malgraŭ bonaj instruistoj, ne lernas paroli la lingvon, nur pro tio ke ili estas tro mallaboremaj, sed jen estis sinjoro kiu post nur ĉirkaŭ unu monato sciis bone paroli la lingvon.

La Krantz Koncert-Kompanio konsistas el S-ro Krantz, kondukanto, la edzino kaj filinoj. En la “domo sur radoj” ili rondveturas kaj koncertadas. Tiamaniere ili estas vizitintaj preskaŭ tutan Usonon kaj parton de Kanado.

LEHMAN WENDELL.

Tiuj, kedu min, kiuj ne atendas donacojn de la sorto, konkeris la sorton.—*Matthew Arnold.*

Neniu estas tiel blinda ol tiu kiu ne volas vidi.—*Proverb.*

Belaĵo estas daŭranta ĝojigo.—*John Keats.*

Grizaj haroj estas signo de aĝo, ne de saĝeco.—*Greek proverb.*

Estas melankolia vero, ke eĉ grandaj homoj havas malriĉajn parencojn.—*Charles Dickens.*

Writers!

If you need money or markets for your products, subscribe for “Creative World Magazine” and take advantage of our free Sales Promotion Service.

Sample Copy, 25 cents.

“CREATIVE WORLD MAGAZINE”

419 Union Insurance Building
LOS ANGELES, CALIF.

Please Write Us in Esperanto

Inventors!

MAPS

Have you world-wide interests?
Locate correspondents, travel routes,
Historical data or commercial plans on

Mondkarto Plata Egalarea

(All-world base maps 9 x 15 inches)
50 for \$1.00.

A 3-cent stamp 'll bring a sample.

N. W. FROST, BROWNFIELD, MAINE

NIA SPEGULO de la Nord-Amerika Esperanto-Movado

de A. F. DONEIS

La Amerika Esperanto-movado progresas malgraŭ la malfavoraj ekonomiaj kondiĉoj, kaj ni povas konstati daŭran kreskon de E. A. N. A. Antaŭ ne-longe ni raportis ke 15 lokaj kluboj filiigis al nia asocio, kaj ni nun havas la plezuron anonci ke plua klubo aliĝis kiel filio, nome, la Esperanto-Klubo de Long Beach (Kalifornio) fariĝis filio N-o 16. Krom tio ni bonvenigas du nove fonditajn lokajn klubojn, tiu en Buffalo, N. Y., kaj tiu en Portland, Oregon. Multaj el la malnovaj laboras vigle, organizante novajn klasojn kaj daŭrigante la malnovajn.

Allogaj Esperanto-Ekspozicioj estis aranĝitaj ĉe la ŝtataj foiroj de Wisconsin kaj Minnesota de la esperanto-kluboj de Milwaukee kaj Minneapolis respektive, kaj similaj varbaj ekspozicioj de esperantaĵoj troviĝis en Washentaw (Michigan) Kontea Foiro, kaj en la urboj Winter Park, Florida, kaj Cuyahoga Falls, Ohio.

Antaŭ kelkaj jaroj la Universitato de Minnesota faris la unuan ampleksan disaŭdigon de Esperanto per radio en Ameriko, kaj ni nun povas raporti ke aliaj radio-stacioj ekatentas nian lingvon kaj disaŭdigas priesperantajn paroladojn kaj Esperanto-radio-lecionojn regule. Tiaj paroladoj kaj lecionoj estas disaŭdigataj de la stacioj en Long Beach, Seattle, kaj Nov-Jorko; krom tiuj, okazaj priesperantaj paroladoj aŭdiĝis el Chicago, Milwaukee, Los Angeles, kaj eble aliaj urboj.

Antaŭ unu jaro la Amerika gazetaro pritraktis Esperanton nur malofte, kaj eĉ tiam nur ŝerce kaj malserioze. Dum la pasinta jaro montriĝis kreskanta tendenco de la gazetaro pli ofte kaj pli serioze atenti nian lingvon, kaj la publiko iom post iom kleriĝas pri la ecaro kaj celoj de Esperanto. Gravaj gazetoj la *New York Times*, *New York Herald-Tribune*, *New Yorker Volkszeitung*, *Detroit Times*, *Detroit Abend Post*, kaj la gazetaroj de Chicago, Milwaukee, Madison, Los Angeles, Pasadena, kaj aliaj malpli grandaj sed tamen tre influhavaj aperigas favorajn artikolojn pri Esperanto. Ni profitigu tiun favoran sintenon de la gazetaro!

Dum la pasinta jaro, post sia naŭ-jara ĉirkaŭvojaĝo de la mondo, F-ino Martha Root, bonekonata Esperantistino, kaj Bahaa gvidantino, multe propagandis Esperanton per siaj paroladoj pri mondopaco en Usono, kaj ŝi precipe instigis lernadon kaj uzadon de Esperanto inter Bahaaj rondoj. Per ŝiaj semado kaj klopodoj kelkaj novaj Esperanto-kluboj fondiĝis kaj la malnovaj plivigliĝis.

Nia amerika Esperanto-poeto, S-ro Hugh I. Keyes pretigas la finajn aranĝojn por la "Amerika Esperanto-Kantaro" kiun la Esperanto Asocio de Nord-Ameriko eldonos frue en 1932 per lia helpo. La "Nord-Amerika Esperanto-Almanako" por 1932 ankaŭ nun estas preparata de E.A.N.A. kaj estos preta frue en 1932.

PROF. JENS SCHJERVE

S-ro Jens Schjerve, bone konata Cseh-instruisto kaj karavanestro el Norvegujo, alvenis en Nov-Jorko la 3an de Novembro, kaj delegacio da samideanoj, konsistanta el S-roj Butler, Maiwurm, Sayers, kaj Doneis renkontis lin sur la kajo kaj bonvenigis lin al lia nova agadkampo. Novembro 7an la Nov-Jorka Esperanto-Societo okazigis Festenon je lia honoro kaj bonveno. Preparoj estis tuj farataj por propagando kaj varbado por la tuj komencontaj Cseh-kursoj.

(Fremd-landaj gazetoj bonvolu represi.)

Neniu havas bonan merkaton por malbona varo.
—*French proverb.*

Procrastination is an evil; don't let it get the best of you. Renew your membership and subscription immediately.

Foreign Esperanto News

News items under this heading should be sent to your local newspapers. Always mention the source: "Esperanto" or "Amerika Esperantisto." Please send copies or clippings of reprints to the Central Office

By ARMIN FRANCIS DONEIS

Denmark. European travel bureaus have not been slow in recognizing the value of Esperanto as an advertising medium, as can be seen by the large number of folders and guidebooks which have been published by many cities. However, the Ministry of Foreign Affairs of Denmark did not stop at the publishing of a folder or guidebook in order to lure the tourist to that attractive and interesting little land; it prepared a long film which shows the scenic beauty of Denmark, with the accompanying text in Esperanto. This film has been put into circulation through the Esperanto organizations and has carried its message to every corner of Czechoslovakia and Holland, and is now on its way to acquaint the people of Switzerland with the country of its origin. The Danish Ministry expressed its thanks and complete satisfaction for the well organized presentations of the film and for the valuable assistance which Esperanto and the Esperanto organizations have lent.

France. The 24th Universal Congress of Esperanto has been invited to meet in the French metropolis in 1932 by the Paris Chamber of Commerce. The President of this Chamber of Commerce, M. Baudet, is an ardent advocate of Esperanto, who insists on its significance as a business language as well as a language of peace and culture. The Paris Esperanto Congress promises to be a lively one, because many men of note are taking part in the Esperanto movement in France and encouraging its use in many fields of activity.

The French city Amiens has joined the large number of cities scattered throughout the world which have honored Dr. Zamenhof, creator of Esperanto, by naming one of its streets "Zamenhof Street."

The City Council of Lyon, whose president is former Prime Minister E. Herriot, accepted and approved unanimously the following proclamation:

"Considering that the task of pacification and brotherly bringing together of the peoples of the world will not succeed so long as those peoples will use only their own national language, the City Council of Lyon expresses the desire that there should be established in all schools of the world, whether supported by the State or privately, the compulsory instruction of the International Auxiliary Language, Esperanto."

It is well to note that Lyon *practices what it preaches*, by teaching Esperanto and by using it

extensively in advertising and organization work of the "International Fair of Lyon."

Hungary. The two Hungarian aviators, Geo. Endres and Sandor Magyar, who, with the aeroplane, "Justice for Hungary," made a record flight from the United States to Budapest, recently, made the following encouraging statement about Esperanto:

"The Esperantist and the aviator have in common the practical and ideal fields of action which embrace the entire world. The flyer weaves through the clear atmosphere surrounding our earth the golden threads of true peace, of friendship, of culture, and progress between the peoples of the continents, and the Esperantists on the earth tie a golden network of peace and fraternal understanding around the world by interweaving those golden threads with the auxiliary international language, Esperanto."

Spain. The City Council of Barcelona has decided to name one of the nicest streets of that city in honor of Dr. Zamenhof, the creator of Esperanto, according to the wishes of the Catalunian Esperanto Federation.

At the Congress of Socialist Federations of Catalonia it was decided to ask the government of the Spanish Republic to introduce Esperanto courses into the Official Centres of the State; furthermore to advise the Socialist Party to favor in every way possible the spreading of Esperanto.

U. S. S. R. A large Esperanto Dictionary of all technical terms relating to aviation, navigation, and geology is being prepared by the Soviet Esperanto Union in Moscow with the technical assistance of many scientific collaborators of other nations, among whom is Paul Maiwurm, of New York. The book will probably consist of over 1,000 pages, and will be published in an edition of 50,000 copies, through the financial assistance of the Soviet Government.

England. One reads at regular intervals of some new *improved* universal language which has been evolved recently and which, according to the author, will sweep the entire world overnight. One of these projects was the language OCCIDENTAL, which took root in England. The following letter is significant in that it came from a former Occidental enthusiast:

"I wish to inform you, that due to lack of support the British Occidental Society ceases to ex-

(Continued on Page 44)

Baha'i-Esperanto Activity

There is among the Baha'i teachings one point which calls for the general adoption and use of an international auxiliary language. In recent years the Baha'i movement has recognized and accepted Esperanto as that language. Much Baha'i literature has been translated into Esperanto and a Baha'i periodical is published in Esperanto. Many leading Baha'is have mastered the language and the number of Baha'i Esperanto Classes is constantly growing due to the encouragement from these leaders. Prominent among these leaders is Miss Martha L. Root, who has used Esperanto extensively in her world travels, and who never fails to speak about Esperanto when discussing World Peace before her many large audiences, so we find the interest in Esperanto and its use increasing in Baha'i circles.

On the other hand, there are many Esperantists who are being attracted to the Baha'i movement because it contains sentiments similar to our "Interna Ideo" and "Nova Sento," as well as other teachings the need of whose application every progressive Esperantist is aware. In order to stimulate the mutual interest between these two movements, *Amerika Esperantisto* will in the future have one department devoted to Baha'i-Esperanto Activity.

BAHA'IS PREPARE FOR ESPERANTO WORK

A representative group of Baha'is and Esperantists, among whom were Mr. H. W. Hetzel, president of E. A. N. A., Mrs. Bolles, leading Baha'i worker, and Mr. George Lee, met at Green Acre, Maine, to discuss the possibility of a "Regional Meeting of Baha'is for Furthering Esperanto." Much enthusiasm was evident and it was proposed that this meeting should take place in July, 1932. It was decided to have a program with speakers on fourteen different topics, and that the regional Baha'i assembly would make timely preparations.

Early last spring, upon her return to America, Miss Martha Root delivered many addresses over the radio and in schools of the West Coast. She always accented the need of an international auxiliary language and urged the study and use of Esperanto. It was through her influence that Esperanto groups sprang up in Seattle and Portland, and that the old groups were aroused to greater activity. The Seattle Esperanto Society is a result of Miss Root's efforts as is also the new Portland Esperanto Club. In a similar manner she aroused the interest and enthusiasm for Esperanto in the Midwest, where she addressed large radio audiences and spoke before many Baha'is at the Baha'i Temple in Wilmette, Ill. In Madison, Wisconsin, she appeared before the Wisconsin Legislature to assist the Wisconsin Esperantists in revealing the need of Esperanto and in urging the legislature to introduce it into the University of Wisconsin. In the East Miss Root continued her activity in behalf of Esperanto by speaking over Station WOR, one of the largest eastern broadcasting stations. She spoke before various Baha'i assemblies and also at a dinner of the New York Esperanto Society, whose members she delighted by relating interesting incidents of her world travels and of the contacts she made on five continents by means of Esperanto.

Miss Root delivered an address at the "Evergreen Cabin" of Mr. Roy Wilhelm in West Englewood, N. J., and aroused considerable interest among the local Bahais. Representatives of the Central Office of E. A. N. A. were present and the result of the meeting was the organization of an Esperanto class, with Mr. J. J. Sussmuth as instructor.

In recognition of the invaluable assistance which Miss Root has lent in propagating Esperanto, the Central Office has granted her an Honorary Membership in E. A. N. A., and it is hoped that she will long continue the splendid work.

A. F. D.

Foreign Esperanto News

(Continued from Page 43)

ist. For several years I devoted almost my entire time to Occidental, but finally had to admit that, due to the diversity of opinion among non-esperantist advocates of world language the possibility of unity and success is nil. I have therefore bid them farewell, and in the future will propagate the sole practically valuable system—Esperanto.—E. BIDDLE, ex-Secretary, British Occidental Soc'y.

Japan. An Esperanto course of 27 lessons was broadcasted by radio station JOBK in Osaka and

relayed by two other stations in Japan. Twenty thousand copies of the text-book which was used in the radio course were sold to those taking part in this one Esperanto course. Let's follow their example.

Netherlands. Because of the increasing number of Esperanto-speaking tourists who frequent The Hague, the Telephone Administration of that city has ordered that the "directions for use" of the new automatic telephones in public places should appear on enameled signs in Esperanto alongside of the Dutch, English, French and German texts.

Joseph R. Scherer in Europe

By ISABELE M. HORN

While his round-the-world trip has been one of absorbing interest, undoubtedly the high peak of Joseph R. Scherer's Esperanto pilgrimage was reached upon his visit to "La Domo de la Majstro."

Leaving aside for a moment the successful progress of his tour and the stimulus gained from contacts with "eminentuloj" in every land, it was at the modest little Zamenhof residence in Warsaw that Mr. Scherer must have found his greatest inspiration. It is easy to imagine that the benign, kindly eyes of "La Majstro" looked out from the large memorial bust carved in stone and rested with approval on this tireless disciple, who has devoted more than a year to carrying the Zamenhof message to countless thousands in scores of countries.

A resume of Mr. Scherer's work compiled by the Internacia Centra Komitato and presented at the Cracow Congress (August, 1931), covered the first 265 days of his journey beginning in Los Angeles. During that time a total of 101 speeches had been delivered, of which 57 were to the general public; 24 to Esperanto clubs privately and 10 by means of the radio.

Twenty-two different countries were visited and stops made in 94 cities and towns. Over 400 press articles concerning the Esperanto traveler were listed up to that date. The complete amount of serious, worth-while publicity gained for the world-wide Esperanto movement is incalculable.

In Europe following his appearance at the International Congress, Mr. Scherer's invitations to present his many illustrated lectures in Esperanto continued to mount. His present schedule calls for an appearance in a different city every day until the close of the year. Tentative engagements made, if he attempts to carry them out, would cause him to remain in Europe well into 1932.

Upon his return to America, within the next several months, one can readily understand that Mr. Scherer will be anxious to again reach his Los Angeles home and enjoy a surcease from the unusual public demonstrations he has encountered, pleasant and interesting as these have been.

En route from New York to Los Angeles, however, he will so arrange his tour to accept invitations from as many EANA Chapters and Clubs as possible. A splendid revival of interest in the Esperanto movement in your locality; new classes; excellent voluntary publicity on the part of the local press, and fresh, enthusiastic inspiration for your club and yourself, are the definite, tangible

results you may count on from a "Scherer meeting."

It is always necessary for some individual member to take the initiative. You are urged, therefore, to bring this subject to the attention of your Esperanto club, your local Rotary or educational organization, without delay, and advise the Central Office if you are able to arrange for such a meeting.

Pri la Devo de Tradukanto

Tre ofte mi ricevas de entuziasma, sed nova Esperantisto, leteron en kiu li anoncas sian intencon, komenci la tradukon de iu aŭ alia verko en Esperanton.

Kio estas tiu unika eco de nia lingvo, kiu instigas al la grava tasko de tradukado, personojn kiuj apenaŭ povas konstrui perfektan Esperantan frazon eĉ per la plej simplaj vortoj?

Al tiuj, kiuj skribas al mi pri tia intenco, mi ĉiam konsilas, unue mem ellerni la strukturon de la lingvo, studi la stilon de niaj diverslandaj konataj aŭtoroj, kaj—plej grave el ĉio—legadi atente la verkojn de nia majstro, por akiri kiom eble de lia ĉiam trafa kaj signifiĉa esprimmaniero.

Admirinda estas la deziro, traduki ion. Ĝi montras la volon, eksperimenti kun tia mirinda ilo, kia estas Esperanto. Tial mi ne volas fortimigi niajn novajn samideanojn for de tiu interesa kaj instrua ekzerco. Sed, kiel amanto de nia lingvo en sia klasika formo, mi ĉiam timas, ke netaŭga tradukaĵo iel trovos la vojon al presejo kaj aperos, en gazeto aŭ aparta eldono, por ŝveligi la jam tro grandan amason da senvalora kvazaŭ-Esperanto! "Kiajn librojn mi bezonas, por fariĝi tradukisto?"

La kompreno, lerteco, sperto kaj pacienco de la tradukanto estas la ĉefaj bezonaĵoj. Tamen, mi rekomendas, ke ĉiu esperantisto, kiu deziras perfektigi en nia lingvo, nepre posedu kaj studadu ĉiujn el la sekvantaj libroj:

1. La plej bona kaj kompleta nacilingva-esperanta vortaro.
2. "Fundamenta Krestomatio."
3. "Plena Vortaro de Esperanto," (esperanta-esperanta).
4. "L. L. Zamenhof Originala Verkarō."
5. "Enciklopedia Vortaro Esperanta-Germana" de Wŭster.

Tiuj libroj enhavas ne nur la plej kompletan kaj fidindan vort-materialon, sed ili servas ankaŭ kiel modeloj de la pura esperanta stilo, kiun devus akiri kaj kulturi ne nur tradukistoj sed ĉiuj samideanoj. Entrepreni tradukadon por publikigo estas vane, sen almenaŭ tiom da preparo por la tasko.

D. E. PARRISH.

Esperanto Digest of the American Press

By ARMIN FRANCIS DONEIS

"Esperanto is like manufactured ice. Both are perfectly real. Artificial ice is real ice minus the dirt and inconvenience of natural ice. Is artificial ice in any way inferior to natural ice? Esperanto is a composite of the best elements of various national languages, but minus their needlessly complicated and illogical irregularities." This is the way Fenton Stancliff defends the so-called "artificiality" of Esperanto in an article in the *New York Herald-Tribune*.

"Esperanto is devoid of any living element; it is for business purposes only; it has no literature; teaching Esperanto will not be a success." That was the statement made by Prof. Julius E. Olson, who last spring strongly condemned the legislative proposal to teach Esperanto in the University of Wisconsin. Since then we hope that Prof. Olson has become better informed about the nature of Esperanto, through the *Daily Cardinal*, of Madison, Wisconsin. These articles and interviews of Karl Froding and Glen Turner bombarded the poor language professor with a volley of concrete facts and made his "pooh-poohing" of Esperanto seem quite ridiculous.

In a detailed article on international languages the *New York Times* agrees that in spite of the many new attempts, "Esperanto manages to hold its own," and that "at present it is probably the most widely spoken of universal languages. A conservative estimate numbers its speakers at 5,000,000."

In the *New Yorker Volkszeitung*, Theodor Weider publishes an extract from the history of the Esperanto labor organization S. A. T., and among other things he emphasized that many propagandists exaggerate the ease of Esperanto, thereby harming the movement very much.

Two items by Lewis Maury and James D. Sayers appeared in the *New York Herald-Tribune*, in which we read "Esperantists make no great fanfare of publicity because theirs is not a commercial endeavor, but one rooted in the hearts of millions of good people who are moved to its support

by as noble a zeal as ever lifted the vision of any people."

Although EANA's central office hasn't published a guide book of Fort Lee, it is affording this city a good deal of publicity, which seems to be appreciated by the *Fort Lee Sentinel*. In that paper we read in a long article that "Fort Lee has become the *gate-way* to the North American Esperanto movement" and that EANA is doing its share "to put Fort Lee on the map with the aid of Esperanto." A detailed explanation about the association, and an extract from "Amerika Esperantisto" was included in the article.

The *Detroit Abendpost* and the *Detroit Times* both announced the activities of the Detroit Esperanto Society, and in writing about Dr. Tobias Sigel, our well known pioneer and ardent worker, the latter paper stated "His hair and mustache are snow white now, but he is the same mingling of grim philosopher and jester, of Nietzschean and humanitarian. I believe there is no man in Detroit to whom there flows greater love and gratitude."

Among other newspapers which had articles on Esperanto recently are the *Topeka State Journal* with a write-up about an Esperanto reunion between Rev. J. H. Fazel and an oriental *samidecano*, Kamena A. Suzuki; the Baltimore *Evening Sun*, with a report about Esperanto activities in Nashville, Tenn.; the *New York American* and the *Pasadena Journal* had a long article about some Esperanto social doings, and about our prominent vice-president,, Parley P. Christensen.

Judging by these many interesting newspaper articles which have all appeared during the last two months, it can be seen that the American Esperantists are beginning to take advantage of the recent favorable attitude of the press towards Esperanto. There are so very many people who are looking for something like Esperanto; let's give them the information they are seeking through the newspapers, and keep them informed of our progress.

BE SURE to get your copy of

"L A V O J O R E T U R N E"

By Erich M. Remarque

Bound \$2.50, from E. A. N. A.

REGARDLESS of your belief
you should have a copy of

H I S T O R I O D E K R I S T O

by Giovanni Papini

Price \$3.00 at E. A. N. A.

Nia Biografio

Septembro, 1931, signis la dudek-unuan jaron de la Esperantistineco de Sinjorino I. M. Horn. Dum parto de tiu tempo ŝi estis ageme okupata per Esperanto-laboro, sed dum la tutaj 21 jaroj Esperanto, la ŝlosilo de l' homaro, kaj Esperantismo, la fina sento de la mondo, enhavis por ŝi neperecblan ensorĉigon.

Ŝi unue informiĝis pri la Internacia Lingvo en la jaro 1910 kiam ŝi okupiĝis en la Esperanto-

S-INO ISABELL M. HORN

oficejo en Washington, D. C., kiel sekretariino de Edwin C. Reed, tiutempe Sekretario de E. A. N. A. Sub la brila instruado de D-rino Ivy Kellerman Reed, tiutempe redaktorino de Amerika Esperantisto, ŝi ricevis siajn instruojn en Esperanto. Dum preskaŭ ĉiu maldorma horo de la sekvantaj ses jaroj ŝiaj penoj estis direktitaj al iu fazo de Esperanta agado.

En 1913, la gazetredaktejo kaj Centra Oficejo translokiĝis al West Newton, Mass. S-ro Ernest F. Dow fariĝis redaktoro de Amerika Esperantisto kaj D-ro C. H. Fessenden surpronis la sekretaricon de E. A. N. A. Kiel helpanto de ambaŭ, kaj kun aga respondecado de la Centra Oficejo, la jaroj de 1913 ĝis 1916 estas tre memorindaj por S-ino Horn. Nekonataj abonantoj fariĝis intimaj amikoj; leteroj kaj libromendoj de neviditaj Esperantistoj trae la tuta lando surpronis vivan personecon por ŝi. Ĉi tie estis metita la fundamento de nenombreblaj daŭraj amikecoj kiuj postvivis kaj floris.

Dum la periodo 1913-1916, ŝi ĉeestis kvar inspirajn kongresojn de la E. A. N. A.: Boston, 1913; Chicago, 1914; San Francisco, 1915; Annapolis, 1916. S-ino Horn konstatis post ĉesto de tiuj kongresoj ke Esperantismo, la magia eco perceptata de ĉiu Esperantisto, kiu kuntiras la

samideanojn per ligiloj de tolero, komprenemo, kaj harmonio, estas la ĉefaĵo de ĉiu Esperanto-kunveno.

En Annapolis okazis la unua Esperanto-edziĝo kies ceremonio estis administrita tute en Esperanto per Esperantisto, kun la kongresanaro Esperanta kiel atestantoj. Pastro James L. Smiley, amata kaj pionira Esperantisto de Annapolis legis la geedzigan ceremonion kiu estis antaŭe tradukita en Esperanton, por John Stephen Horn de San Jose, California, kaj Isabelle A. McCaffrey—"I A M O"—de la Centra Oficejo.

Post ŝia transloĝiĝo al California, S-ino Horn devis postlasi la ekscitajn viglajn interrilatojn de la Centra Oficejo. Dum la jaroj kiuj sekvis estis al ŝi ofte neeble aktive penadi je propaganda aŭ kluba laboro, sed memkompreneble Esperanto restis temo de senŝanceliĝa intereso kaj graveco en ŝia hejmo.

World Correspondence

Dezirata Korespondi en Esperanto

S-ro Salomon Wajnberg, R. Kościuszki N 29, Bialystok, *Polujo*, deziras korespondi per ilustritaj pk. kaj interŝanĝi poŝmarkojn kaj esperantajojn. Mi estas 19-jara komizo en advokata kanceliero, de mia patro.

Grupo da Gimnazianoj deziras korespondi kun samaĝuloj de ĉiuj landoj. Skribu al S-ro Charles S. Putnam, 524 Waianuenue Avenue, Hilo, *Hawaii*, (U. S.).

Kun samideanoj en New Orleans, La., Usono, deziras korespondi per il, pk. aŭ letero. S-ro Pinkus Rozenes, Barbara 1, Siemianwice, S-las, *Polujo*.

Juna germano deziras korespondi kun gelegantoj de tiu ĉi gazeto. Por ĉiu il. pk. aŭ letero mi estus dankema. S-ro Hermann Furkirsch, Warmbrunner Str. A II, Herischdorf, (Riesengebirge), *Germanio*.

The Wonderful Mirror

Little Joey was only eight years old, but he knew about many things that older boys didn't know. He knew about sickness, for his poor father had been sick for two years and unable to earn enough money to get food. His father had been a traveling man. That is, one who goes from town to town selling to the stores the things that they in turn sell to their customers.

Once Joey and his father and mother and sisters had lived in a nice, big house filled with lovely furniture. But now they lived in a poor house on the edge of the city and all their lovely furniture was gone except the tall mirror that had belonged to mother's ancestors. It had been in the family so long that nobody remembered where it came from.

Now in this little house it stood in the corner. It was a tall mirror that reached way to the ceiling and was all gilded around with flowers and animals and figures. This was a perfect mirror and reflected the image of whatever was in front of it without any imperfections or flaws. It was so perfect that there was a story about it.

This was the story. Sometimes on special occasions the mirror reflected so truly what was before it that it reflected not only the outside appearance but the real inside nature, and if a bad person stood before the mirror, no matter how hard he tried to make himself appear good, it showed what a bad person he really was. If, on the other hand, a good person stood before the mirror it showed how good he really was.

But Joey also knew about something that all other children of his age knew about. Joey knew about Santa Claus.

It was a week before Christmas and Joey's little sisters, Frances and Jean, had been talking about what they hoped Santa would bring them. They had visions of dolls and stockings full of presents—while Joey had been thinking about a sled and a pair of skates. One day he saw his mother leaning on the table with her head in her hands crying hard. He asked her what the matter was and tried to comfort her. After awhile his mother told him why she was crying. Santa Claus wasn't coming to their house. There were so many other children in the city with big houses while their house was so little and far away that she was just sure Santa Claus would never never find them.

When Joey heard this he cried a little, too. He couldn't imagine a Christmas without Santa Claus.

La Mirinda Spiegulo

Eta Joĉjo, havis la aĝon de nur ok jaroj, sed li sciis pri multaj aferoj, kiujn pli maljunaj knaboj ne sciis. Li sciis pri malsato kaj malsaneco, ĉar la patro estis malsana dum la antaŭaj du jaroj kaj ne povis perlabori sufiĉe da mono por aĉeti nutr-aĵojn. La patro estis komerca vojaĝisto, tio estas, persono kiu iras de urbo al urbo vendante al la butikistoj la objektojn kiujn ili laŭvice vendas al siaj klientoj.

Antaŭe, ili loĝis en granda bela domo, kaj havis belajn meblojn. Sed nun ili loĝas en malbona domo en la rando de la urbo, kaj ĉiuj belaj mebloj estis for, escepte nur la granda spiegulo kiu apartenis al la prapatroj de la patrino. Ĝi estis en la familio dum tiel longa tempo, ke neniu sciis de kie ĝi venis.

Nu, en tiu malgranda domo ĝi staris en angulo. Ĝi estis alta spiegulo, kiu atingis la plafonon kaj estis ornamita kaj havis floriĝojn, bestojn kaj aliajn figurojn ĉirkaŭ la bordero. Tiu ĉi estis perfekta spiegulo, kaj spegulis la figuraĵojn de la figuro antaŭ si sen neperfektaĵoj aŭ difektoj. Ĝi estis tiel perfekta ke pri ĝi estis historio.

Tiu ĉi estas la historio. Foje, en specialaj okazoj, la spiegulo reflektis tiel vere tion kio estis antaŭ ĝi ke ĝi reflektis ne nur la eksteran figuron sed la veran internan kvaliton, kaj se malbona persono starus antaŭ la spiegulo, ĝi montrus lian veran karakteron spite ĉia ekstera ŝajnigo. Kontraŭe, se bona persono starus antaŭ la spiegulo, ĝi montrus lin tiel bona kia li vere estas.

Sed Joĉjo sciis pri io, pri kio ĉiuj aliaj infanoj scias. Li sciis pri Sankta Nikolao.

Estis la semajno antaŭ Kristnasko, kaj la malgrandaj fratinoj de Joĉjo, Francino kaj Johanino estis parolintaj pri la donacoj kiujn ili esperis de la Sanktulo. Ili revis pri pupoj kaj ŝtrumpoj plenaj de donacoj, kaj Joĉjo pensis pri sledo kaj paro da glitkuriloj.

Unu tagon li vidis sian patrinon apoganta sin sur la tablo kun la kapo en la manoj, kaj ploranta. Li demandis de ŝi, kio estas, kaj provis konsoli ŝin. Post momento ŝi rakontis al li la kialon de sia plorado. Sankta Nikolao ne venos al ilia domo. Estis tiel multe da aliaj infanoj en la urbo, loĝantaj en grandaj domoj, kaj ilia domo estas tiel malgranda kaj malproksima, kaj ŝi estas certa ke Sankta Nikolao ne povas trovi ĝin.

Kiam Joĉjo tion ĉi aŭdis, li ankaŭ ploretis. Li ne povis imagi Kristnaskon sen Sankta Nikolao.

Why, there would be no sled and skates for him and no dolls and toys for Frances and Jean.

The stockings, too, would be empty. That would be a terrible thing for Santa to forget those little sisters of his, but mother was sure that Santa wouldn't find their house and mother usually knew.

Then a wonderful plan came into Joey's head. School would close a week before Christmas. He would work hard and earn money, shoveling sidewalks, carrying ashes, doing errands and he would take the money he earned to buy the presents for Frances and Jean. Then they would never know that Santa Claus had missed their house.

So he took his shovel and started out to earn some money. He went to several houses but they didn't have any work for a boy like him. Then he saw a grand house that looked so big, he was almost afraid to go there. He knew, however, that if he didn't find the work, he could not earn the money to buy the dolls for his little sisters.

Bravely he walked right up to the door and rang the door bell. A sweet lady opened the door and asked him what he wanted.

Without stopping to think, he told her the whole story how his mother had said that Santa Claus wouldn't come to their house, so he wanted to earn some money to buy toys so his little sisters wouldn't know that Santa had forgotten them. He was willing to do any kind of work to earn the money so he could buy their gifts.

She looked at him for what seemed a long time and bent over him as if she were going to hug him, but then she straightened up and said, "Surely I will be glad to give you work and perhaps I can help you pick out the presents for Frances and Jean."

Little Joey worked for the lady all the week before Christmas. He never complained of the cold or being tired. Sometimes the lady would come and talk to him and he told her all about his father and mother and the sleigh and skates he had hoped Santa would bring him.

Finally the day before Christmas came and the nice lady went down to the stores with Joey. They picked out such pretty dolls for the little girls with lovely curls and pink cheeks and such pretty dresses—also some little toys—candy and oranges to put in the stockings. Joey even seemed to have money left over after buying all these things to buy a nice pair of warm gloves for his mother and a scarf for his father.

That night was Christmas eve and Joey waited until every one had gone to bed—then he quietly gathered his bundles from where he had hid them in the wood shed. With his arms full he came into the living room where Frances and Jean had trustingly hung their stockings. As he came in

Efektive, por li nek estos sledo nek glitkuriloj, kaj por Francino kaj Johanino nek pupoj nek ludiloj.

La ŝtrumpoj ankaŭ devos esti malplenaj. Estus tre malfeliĉa afero se la Sanktulo forgesus la etajn fratinojn, sed patrino estis certa ke li ne trovos ilian domon, kaj la patrino ordinare sciis.

Tiam mirinda plano eniris la kapon de Joĉjo. Li laboros forte kaj gajnos monon, ŝovelante la neĝon de la trotuaroj, portante cindrojn, farante komisionojn, kaj li prenos la monon por aĉeti donacojn por Francino kaj Johanino. Ili neniam scios ke Sankta Nikolao maltrafis ilian domon.

Do, li prenis sian ŝovelileton kaj ekiris por gajni iom da mono. Li iris al kelkaj domoj, sed la homoj ne havis laboron por tiel malgranda knabo kiel li. Tiam li vidis grandan domon, kiu ŝajnis tiel granda ke li preskaŭ timis tien iri. Li sciis, tamen, ke se li ne trovas laboron, li ne gajnos la monon por aĉeti la pupojn por siaj etaj fratinoj.

Kuraĝe li marŝis rekte al la pordo kaj sonorigis la sonorilon. Ĉarma virino malfermis la pordon kaj demandis lin kion li deziras.

Ne haltante por pensi, li rakontis al ŝi la tutan historion, ke lia patrino diris al li ke Sankta Nikolao ne venos al ilia domo, tial li deziris gajni monon por ke li povu aĉeti ludilojn tiel ke liaj etaj fratinoj ne sciu ke Sankta Nikolao forgesis ilin. Li volonte farus iun specon de laboro por gajni la monon por ke li povu aĉeti iliajn donacojn.

Ŝi rigardis lin dum kio ŝajnis al li longa tempo, kaj klinis super li kvazaŭ ŝi ĉirkaŭprenus lin, sed ŝi rektiĝis kaj diris, "Certe, mi volonte donos laboron al vi kaj eble mi povas helpi vin elekti la donacojn por Francino kaj Johanino.

Eta Jozefo laboris por la virino dum la tuta semajno antaŭ Kristnasko. Li neniam plendis pri la malvarmo, nek la laciĝo. Foje, la virino venis kaj parolis kun li, kaj li rakontis al ŝi pri sia patro kaj patrino kaj la sledo kaj glitkuriloj kiujn li esperis ke Sankta Nikolao alportos al li.

Fine, la tago antaŭ Kristnasko venis, kaj la ĉarma virino iris kun Joĉjo al la butikoj. Ili elektis la plej belajn pupojn kun belaj bukloj, rozkol-oraj vangoj kaj beletaj vestoj, ankaŭ etajn ludilojn, sukerajon kaj oranĝojn por plenigi la ŝtrumpojn. Al Joĉjo ŝajnis eĉ ke post la aĉeto de ĉiuj ĉi objektoj sufiĉe da mono restis por ankaŭ aĉeti paron da varmaj gantoj por la patrino kaj koltukon por la patro.

Tiu nokto estis la antaŭnokto de Kristnasko, kaj Joĉjo atendis ĝis ĉiu enlitiĝis. Tiam li kviete kolektis siajn pakajojn de kie li kaŝigis ilin en la fajro-lignejo. Kun plenaj brakoj, li eniris la ĉambron kie Francino kaj Johanino estis kredeme pendigintaj la ŝtrumpojn. Dum li eniris, li ekri-

he glanced into the mirror in the corner, but lo, instead of seeing his own image, what did he see but Santa Claus smiling back at him from the glass. He looked all around the room but he couldn't see any Santa Claus there. Then he looked back in the mirror and there was his own image.

Wonderingly, he filled the stockings, put the dolls and the presents for father and mother by the tree and wearily crept into bed and went to sleep.

After everything was quiet a figure entered the house. It was the kind lady for whom Joey had worked so faithfully. She, too, thought that if Santa Claus were going to miss that little house, she would bring them presents so they would never know that Santa had missed them.

Her arms were full of bundles—a nice, warm dress for mother, a shirt for father, two dolls' beds for the little girls, and, best of all, a wonderful red flier sled, with shiny runners, and bright new skates for Joey himself.

When she passed in front of the old mirror and glanced in, behold, she thought she saw not her own image, reflected back, but the smiling face of Santa Claus. She said to herself, "Santa must be in this room." But she couldn't see him anywhere, and when she looked back in the glass again she saw only her own face looking out at her.

After putting all her presents under the tree she took a big basket of delicious food out to the kitchen and quietly left the house.

Christmas morning dawned bright and clear—Frances and Jean were the first ones up and Joey could hear their shouts of joy. This made him very happy, but down deep in his heart was a little sadness which he manfully hid because he thought Santa hadn't come.

Quickly he sprang out of bed, dressed and went downstairs to watch the two little sisters open their gifts.

In a moment, however, his own shouts were added to theirs. What was this—a beautiful red sled and skates and candy for him. Why, Santa hadn't forgotten after all.

gardis la spegulon ĉe la angulo, sed jen, anstataŭ vidante sian propran reflektajon li vidis Sanktan Nikolaon ridetanta al li de la vitro. Li rigardis ĉirkaŭ la tutan ĉambron, sed nenie li vidis ian Sanktan Nikolaon. Li do rerigardis en la spegulon, kaj tie estis lia propra reflektajo.

Mirante pri tio, li plenigis la ŝtrumpojn, metis ĉe la Kristnaska arbo la pupojn kaj la donacojn por la gepatroj, kaj lace rampis en la liton kaj ekdormis.

Kiam ĉio estis kvieta, alia figuro eniris la domon. Ĝi estis la ĉarma virino, por kiu Joĉjo tiel fervore laboris. Ŝi ankaŭ pensis ke, se Sankta Nikolao maltrafis tiun etan domon, ŝi alportus donacojn por ke ili ne sciu ke Sankta

Nikolao maltrafis ilin.

Ŝiaj brakoj estis plenaj de pakaĵoj,—plaĉa varma robo por la patrino, ĉemizo por la patro, du pupaj litoj por la malgrandaj knabinoj, kaj la plejbona el ĉio, mirinda ruĝa sledo kaj brilaj novaj glitkuriloj por Joĉjo mem.

Kiam ŝi preterpasis la antikvan spegulon kaj ekrigardis, jen ŝi vidis ne sian propran reflektajon, sed la ridetantan vizaĝon de Sankta Nikolao. Al si mem ŝi diris, "Sankta Nikolao devas esti en tiu ĉi ĉambro." Sed ŝi povis vidi lin nenie, kaj kiam ŝi rerigardis en la vitron, ŝi vidis nur sian propran vizaĝon.

Metinte ĉiujn siajn donacojn sub la arbon, ŝi ankaŭ metis en la kuirejon grandan korbon da bongustaj nutraĵoj kaj kviete eliris la domon.

La Kristnaska mateno eklumiĝis hele kaj klare. Francino kaj Johanino estis la unuaj el la lito, kaj Joĉjo aŭdis iliajn kriojn de ĝojo. Tio ĉi lin tre ĝojigis, sed profunde en lia koro estis malgranda malĝojo kiun li kuraĝe kaŝis, ĉar li pensis ke Sankta Nikolao ne venis kaj por li ne estis donacoj.

Rapide li ellitiĝis kaj sin vestis kaj malsupreniris la ŝtuparon por observi la du etajn fratinojn maltermantaj iliajn donacojn.

Post momento, tamen, liaj propraj ĝojkrioj estis aldonitaj al iliaj. Kio estas? Bela ruĝa sledo kaj glitiloj kaj sukeraĵo por li! Do, la Sanktulo ne forgesis lin.

Jumping for joy, he rushed out to tell his mother that Santa hadn't forgotten and had really come to their little house after all.

It was the happiest Christmas they ever had, and who can say that Santa Claus did not come, not only once, but even twice, in front of the old mirror that Christmas Eve.

Esperanto Among World Educators

Most of our readers are already aware of the fact that the EANA is one of the Associate members of the World Federation of Educational Associations, an organization founded in 1923 and which aims, among other high ideals, to promote peace and better world understanding by means of the school. Naturally, we Esperantists have believed from the start that we can tell these educators of one important way in which they may realize their aims. Accordingly, when the W. F. E. A. met in Toronto in 1927, our Association's representative introduced a resolution recommending a formal investigation of the international language question. It passed unanimously, though apparently nothing came of it. Two years later the W. F. E. A. had a conference in Geneva,—the first to be held in a country where English is not the national speech. Doubtless the very serious language barriers there, apparent to all present, and the audibly expressed resentment of many Europeans who felt that the proceedings were "too English" had something to do with the latest expression of opinion on the part of the Federation. This year (July 27-August 1) the conference was in Denver, Colorado.

Here, the American Federation of Teachers, a full voting constituent of W. F. E. A. (our E. A. N. A., be it noted, is not) and in which our president is a member, presented a resolution the full text of which is as follows:

"The W. F. E. A. recommends the appointment of a commission for the study of the question of international auxiliary language, such as Esperanto, as a means of promoting the aims of the Federation, this commission to report at the next convention."

This resolution, much more specific than that of four years ago, also passed unanimously. When it is remembered that each of these conventions brought together several thousands of teachers from all the principal national educational bodies of at least thirty different countries, the importance of this declaration is at once realized. "Esperanto in the schools," even in our own country, may not be so far off, after all.

H. W. H.

Saltante pro ĝojo, li kuregis por rakonti al la patrino ke Sankta Nikolao ne forgesis kaj vere venis al ilia domo.

Tio estis la plej ĝojega Kristnasko kiun ili iam spertis. Kaj kiu kuraĝus nei ke Sankta Nikolao ne nur unufoje aperis, sed eĉ dufoje, antaŭ la antikva spegulo tiun antaŭkristnaskan vesperon.

VERKIS ALFRED D. DENNISON.

Learn Esperanto By Phonograph Records

"Jen Mia Mano." The idea is universal! The "joining of hands" in good fellowship. This song was chosen as one to be taught the student of Esperanto and is given in the "Findlay-Gregg" phonograph records.

These records are based upon a new philosophy of language learning and a new conception of the psychology of teaching foreign languages.

"JEN MIA MANO"

(Samideana Trinkkanto. Melodio Germana, teksto Esperanta de Franz Swager)

Por Esperanto,
Se vi klopodas kiel ni,
Kaj pace varbas
Ĉiam por ĝi,

Jen mia mano,
Samideano:
Goju ni, trinku ni
Je via sano.

Se l'antaŭjuĝon
Malhelan de la nuna hor'
Per verda stelo
Pelas vi for,

Jen mia mano, k.t.p.

En estonteco,
Se fine venkos nia pen',
Nin rekunigos
Granda festen'.

Jen mia mano, k.t.p.

They are being sold through the Esperanto Association of North America, Fort Lee, N. J. Price \$4.00 for the set of two large double records.

They should be in possession of every Esperantist and played as a splendid example and exhibit to show the beauty of our language to friends, guests or visitors. There is nothing better to help classes in the instruction of pronunciation of correct Esperanto.

The Student's Page

Editor: A. KENNGOTT, A. M. : University of Texas

Questions of general interest addressed to the editor of this page, if pertaining to linguistic and educational problems concerning Esperanto, will be answered in later issues as far as space permits

The Accusative, continued from the July-August issue.

Of great importance, furthermore, is the accusative of direction. In this function I see the most useful and practical service of the accusative in Esperanto, provided, however, that we do not abuse it by an altogether too free and frequent application of the device in cases where there is no real need of it.

Let us therefore, first of all, understand exactly what this accusative stands for, what its real "raison d'être" is, that is, the justification of its existence. — "He ran behind the fence," may mean either: he, being behind the fence, was running, or: he, not yet being behind the fence, was running to get there. At any rate, there is room for misunderstanding, but not so in Esperanto. *Li kuris malantaŭ la palisaro*, means one thing quite distinctly, and: *Li kuris malantaŭ la palisaron*, means decidedly something different, for in the first case he is already there, whereas in the second he is only expecting to get there. Similarly: *La birdo flugas ekstere* (the bird is flying outside, being there already) and: *La birdo flugas eksteren* (the bird is fling out of a place into the open). — After the prepositions *al*, *ĝis* and *tra*, the accusative sign is not used because these prepositions themselves already express direction.

Thus, the accusative, as used in the above sentences, serves to show that an action is not performed within the limits of a given location, but that the action proceeds in a certain direction with an aim outside of the starting point. Therefore, the application of this device should be limited to its proper use, that is, to emphasize the idea of direction wherever the omission of the *n* would cause misunderstanding. But it does not follow that the accusative *n* should replace prepositions which clearly characterize a situation beyond all misunderstanding — just for fancy's sake. The latter use, altogether too popular, is, in my opinion, really an abuse, for it only thwarts the usefulness of the accusative of direction as a means to distinguish a definite function from another. — Used when not really needed, it gives the thus modified noun quite unnecessarily the misleading appearance of a direct object. It is therefore clear that such a use of the accusative, whether authorized or not, violates the fundamental spirit of the language, that is: logic, clearness, accuracy, which should, above all, be safeguarded.

Clearly, I refer here to the frequent use of the *n* as a means to replace the preposition *al*, for little can be said in favor of it, but much against it. — To make my position clear, let me quote a statement from a certain grammar, to which I object: "A preposition in Esperanto may be omitted and the accusative *n* added to its complement when we are not sure whether a verb requires the preposition or the accusative sign." This is followed by the example "Pardon the enemy, *pardonu al la malamiko*, or, *pardonu la malamikon*."

Now, it sounds almost childish to say we should use a certain form when we are not sure whether we should use it or something else. Furthermore, the verb *pardonu* actually has a logical direct object, which clearly is the guilt, evil act, or whatever it may be, of the offender, but not the offender himself. It is not the person I pardon, but the act, unless I am a governor or a king, in which case the verb "to pardon" has a special meaning. (Note the difference in meaning as established in German by two different verbs: "verzeihen" and "begnadigen".)

The following sentence, showing side by side the direct and the indirect object, should make this point clear: *Pardonu al ni niajn kulpojn*. However, to say: *Pardonu min*, is quite customary and may be accepted as a more or less current expression, but I repeat that as far as possible any unnecessary accusative should be avoided, because it only causes confusion and disturbs the equilibrium of the sentence. Thus, instead of saying: *Montru min la bildon*, it is far better to say: *Montru la bildon al mi*. Similarly, *Iru al la ponto*, is certainly preferable to: *Iru la ponton*.

(To be continued in the next issue)

MISS E. W. WEEMS has translated from the English the following books, well suited for easy prose reading to follow the first or beginners' books.

LA TASO DE AMSERVO

(The Cup of Loving Service), by

Eliza Dean Taylor 35c

MALLONGA BIOGRAFIO

DE HENRY FAWCETT,

by Winifred Holt 25c

For sale by Esperanto Association of North America, Fort Lee, N. J.

or Miss E. W. WEEMS, 516 N. Charles Street, Baltimore, Md.

Young People's Page

National Director: JOHN H. FAZEL : 1122 W. Eighth Street, Topeka, Kansas

Two New Classes were established during Vacation days in Topeka, Kansas, among the Girl Scouts. Miss Dorothy Trott, who is a merit badge interpreter, and a skolta leŭtenanto teaches one klaso, and Margaret Emery, also a merit badge interpreter, and skolta leŭtenanto, teaches the other.

They have been using Dr. Lowell's Esperanto for Beginners, so far, but will now most likely use Dr. Sussmuth's new book.

In the two classes there are sixteen girl scouts, and they meet every week, at the homes of the teachers. They are making fine progress, and of course all are enthusiastic students de la bela lingvo. La kara lingvo.

Mr. Fazel supervises the work, and will finish off the rough edges now and then. The girls all hope and expect to win the scout merit badge for "Interpreting" before school closes in the spring.

Leona Mae Cornwall, Marjorie Haggard, Lucy Trott, Ethel Gerberick, Barbara Myers, Alma Mae Chesney—all from Troop 7.

Betty Jane Erickson, Ruth Frances Hewell, Pauline Reed, Pat McFarland, Royce Adel Palmer, Frances Armstrong, Frances Howell, Marcene Linquist, Sarah Wilson, Dorothy Wilson—all from Troop 13, Topeka, Kansas.

Some day there will be hundreds of such classes all over the Usono. Who is next?

Say, scouts, I can give you the official names and titles for Scoutmaster, Patrol leader, Tenderfoot and all that stuff, if you want it. Write me about it, in Esperanto.

ANOTHER NEW GAME:

"SAĜA. MALSAGA"

Go to some print shop and ask the man (the good-natured one) if he will give you some scraps of cards. They burn them every day, so he may have to wait till the supply grows. Then ask him will he please cut them all into the same size and shape. They ought to be about an inch wide and 2½ or 3 inches long. Any color; yellow is nice. Now write the names of the days of the week in Esperanto on one side, and in English on the other. Now go on and write fifty nouns that way, like Boy, Man, Woman, Girl, Tree, Flower, etc. Just one word on each side. Then make fifty more cards with verbs like Run, Pay, Give, Ask, Buy, Sell, Sing, Pray, Jump, etc. Now make fifty or more adjectives like Nice, Strong, Good, Kind, Beautiful, Pretty, Ugly, etc.—always

putting the same word on each side: one side English, the other Esperanto. Now you are ready to play. One can play alone, or a dozen—any number. The game is to pick up a jumbled bunch of a dozen or so cards *either side* up, and begin translating words. If an English word is up, give the Esperanto word on the other side, without looking. If an Esperanto word is up, give the English word. Then look. If you get it right, score one. If wrong, put that card at the bottom of your hand, and try the next one, clear through. As you win or lose, place cards in two piles. Play it till the winning pile is all the cards you hold. Then take another handful. Losing side is called "Malsaga"; winning side is called "Saĝa." When you can name all the cards either side up, make a new set; or order them from the Esperanto Association, Fort Lee, N. J., or from the author, J. H. Fazel, 1122 West Eighth Street, Topeka, Kan.

SOMETHING NEW AND INTERESTING

Are you in earnest about really learning Esperanto? I thought so. That's fine! Now I can certainly help you. Here are five lines of pure Esperanto. Each line completes a sentence. *A continued story of your own life.* Commit it to memory, word by word, line by line, speaking aloud. Then repeat all you know of it until you have it perfectly, every morning when you get up. In learning it, first write it all down, and specially note that fourteen of the words end with the letters "as," which means "now," present tense. Happening now. Here's your first lesson in "Vivanta Esperanto." First see how many of the words you know now. Then find out the meaning of each word. MEMORIZE:

En la mateno la suno leviĝas. Mi ankaŭ leviĝas kaj vestas min.

Mi lavas miajn manojn kaj vizaĝon, kaj kombas la harojn.

Nun la sonorilo sonoras. Mi iras al la manĝoĉambro. Sidiĝas.

Trinkas lakton; manĝas panon kaj viandon kun legomoj.

Mi estas sata, kaj leviĝas de la tablo pagas la kelnero kaj foriras.

Write the whole story on a postal and send to me, to show me that you did the job. (Continued in our next.) Johofo.

The Gateway to a Continent

By J. J. SUSSMUTH

"Only a few years ago Fort Lee was a quiet town, surrounded by woodland and forgotten among a score of progressive towns on the west bank of the Hudson, just one mile from New York's famous Broadway. Located high on the Palisades, opposite Washington Heights, New York City, it was somewhat out of the path of the teeming traffic of the great metropolis. Many years ago, this used to be a motion picture center and hundreds of pictures have been made in the scenic environment of Fort Lee. Motion pictures once put Fort Lee on the map. With their removal to Hollywood, Fort Lee lost its reputation as a moving picture center. Today there are still some studios which are mainly operating for the printing and developing of pictures.

The decision of the New York Port Authority to build a bridge across the Hudson, to connect New York with the mainland at the highest point of the Palisades, which is Fort Lee, was destined to put this community on the map again and once for all. Owing to historical events, when during the retreat of the American Army in the Revolutionary War, Washington made his headquarters in Fort Lee (on the very spot where the central office of this association is now located) the name of this new bridge is the George Washington Memorial Bridge.

This bridge is the longest span in the world and it is a true gate-way to the great continent to the West with New York City and Long Island as the starting plaza. And Fort Lee is truly a gate-way and crossing. Here the direct road from Montreal to Washington passes through this town. The U. S. Route No. 1, starting at New Brunswick and going to the Florida Keys passes through here. And the Lincoln Highway from New York to San Francisco has its start a short distance from here. And it is no exaggeration when we state that the straight route from the Hollywood of the East to the Hollywood of the West starts at Fort Lee. We have thus one straight road from the central office of the Esperanto Association of North America to the city of our 25th anniversary congress in Los Angeles, Cal.

"As Lewis H. Maury, president of the New York Esperanto Society, once stated, 'the opening of the world's longest span between New York and Fort Lee, the George Washington Memorial Bridge on October 24, is not only the beginning of the gate-way to our vast continent but is also, and very truly so, the gate-way to the Esperanto movement in North America.'

"And so shall we also add our bit to put Fort Lee on the map with the aid of Esperanto."

—From the *Fort Lee Sentinel* of Oct. 24.

Spertulara Kunvenejo

Interesa al mi estas la sekva frazo de paĝo 142 de Oficiala Gazeto Esperantista, 25 Oktobro, 1919:

"Laŭ la propono de tiu Komitato, la Dua Kongreso (Genevo 1906) decidis la kreon de Konstanta Komitato de Kongresoj, komisiita prepari la sekvantan Kongreson, aldonante al si, ĉiujfoje."

Kiel vi klarigas la gramatikan uzon, de la vorto 'aldonante? Kial la raportisto ne diris 'aldonanta' same kiel 'komisiita'? Kiam oni vidas la ad-verban partupon, oni serĉas por la subjekto de la "jus antaŭa verbo, kaj la subjekto sajnas esti la frazo "kreon de Konstanta Komitato de la Kongresoj komisiita," kaj la verbo la infinitivo 'prepari.' Malofte en Esperanto oni vidas tian konstruon, kaj estas interese ke la subjekto de infinitivo estas efektive akuzativa kaj servas ankaŭ kiel objekto de alia verbo. G. W. L.

Kion Vi Diras?

Mi dankas por _____
aŭ

Mi dankas pro _____

Ni donacos unu ekzempleron de "Lando de Argenta Akvo" por la plej bona respondo.

EN PARIZO!

aperas

Oomoto Internacia

monata ilustrita organo de

Universala Homamo Asocio (U. H. A.)

riĉenhava, interesplena kaj bonstila ĵurnalo,
redaktata en la Esperanto-spirito de
Doktoro L. L. Zamenhof.

Jarabono por Usono \$1.00 kun senpaga
U. H. A.—Membrokarto.

Petu Senpagan Specimenon!

Abonu ĉe

S-RO KOOGECU NIŜIMURA (japano)

1, RUE FELIX-FAURE

PARIS 15e.

La Translokita Fantomo

De FRANK R. STOCKTON

Tradukita de EDWARD S. PAYSON
Honora Prezidanto de la Esperanta Asocio
de Norda Ameriko

Fino

Je tiu vespero mi sidis kun Madelino sur la lunluma portiko. Estis preskaŭ la deka horo kaj de kiam ni vespermanĝis mi estis kuraĝiginta min por konfesi miajn sentojn. Mi ne tute decidis fari ĉi tion, sed mi deziris laŭgrade atingi la decan staton kiam, se la cirkonstancoj ŝajnus favoraj, eble mi parolus. Mia kunulino ŝajne komprenis la situacion—almenaŭ mi imagis, ke ju pli proksimen mi alvenis al ampropono, des pli ŝi ŝajnis atendi ĝin. Estis certe tre gravega epoko en mia vivo. Se mi parolus, mi farus min feliĉa aŭ malfeliĉa por ĉiam; kaj se mi ne parolus mi havis ĉian kialon kredi, ke la fraŭlino nepre ne donus al mi okazon refari tion.

Tiel sidante kun Madelino, iomete babilante, kaj multe pensante pri ĉi tiuj gravegaj aferoj, mi suprenrigardis kaj vidis la fantomon proksimume dek du futojn for de mi. Li estis sidante sur la palisaro de la portiko, kun unu kruro supren tirata, la alia pendanta malsupren, dum li sin apogis kontraŭ stango. Li estis malantaŭ Madelino, sed preskaŭ antaŭ mi, kiam mi sidis kontraŭ la fraŭlino. Estis bonŝance, ke Madelino estis rigardanta trans la pejzaĝon, ĉar mi nepre ŝajnis tre surprizata. La fantomo estis dirinta al mi, ke li parolos al mi iam dum la venonta nokto, sed mi ne opiniis, ke li aperos kiam mi estas kun Madelino. Si ŝi vidus la fantomon de sia onklo, mi ne povus respondi por la konsekvencoj. Mi ne ekkriis, sed la fantomo evidente vidis, ke mi estas ĝenata.

“Ne timu,” li diris—“mi ne permesas, ke ŝi vidu min; kaj ŝi ne povas aŭdi min se mi ne alparolas al ŝi, tion mi ne intencas fari.”

Mi supozas, ke mi aspektis dankema.

“Tial vi ne bezonas ĝeni vin pri tio,” la fantomo diris;“ sed ŝajnas al mi, ke vi ne progresas tre bone pri via afero. Se mi estus vi, mi parolus malkaŝe ne atendante pli longe. Neniam vi havos pli bonan okazon. Ne estas kredeble, ke vi estos interrompata; kaj, laŭ mia opinio, la fraŭlino inklinas aŭskulti al vi favore; tio estas, se ŝi iam intencas fari tion. Neniu povas scii kiam denove forveturos Johano Hinckman; certe ne dum ĉi tiu somero. Se mi estus en via loko, mi neniam havus la kuraĝon amindumi la nevinon de Johano Hinckman se li estus kie ajn apud la loĝejo. Se li kaptus iun proponanta edziĝon al fraŭlino Madelino, li fariĝus terura viro por renkonti.”

Mi konsentis kun li perfekte pri ĉio tio ĉi.

“Mi ne povas elporti pensadon pri li,” mi diris aŭdeble.

“Pensi pri kiu?” demandis Madelino, sin turnante rapide al mi.

Jen estis embarasa situacio. La longa paralado de la fantomo, al kiu Madelino ne atentis, sed kiun mi aŭdis kun perfekta klareco, kaŭzis ke mi forgesis min.

Estis necese klarigi rapide. Kompreneble, ne decus, ke mi parolis pri ŝia kara onklo, kaj do mi citis rapide la unuan nomon pri kiu mi ekpensis.

“Sinjoro Vilaro,” mi diris.

Ĉi tiu diraĵo estis tute prava; ĉar mi tre malŝatis pensi pri sinjoro Vilaro, kiu diversfoje estis treege atenta al Madelino.

“Estas malprave paroli tiamaniere pri sinjoro Vilaro,” ŝi diris. “Li estas rimarkinde bone edukita kaj prudenta juna viro kaj bonmaniera. Li atendas esti elektata al la parlamento la venontan aŭtunon, kaj ne surprizus min se li trafus. Li sukcesos en parlamento ĉar kiam ajn sinjoro Vilaro havas ion por diri li scias ĝuste kiamaniere kaj kiam diri ĝin.”

Ĉi tio estis dirata tre trankvile, kaj sen ia evidenco de indigno, kiu estis tute natura, ĉar se Madelino sentus iel favore al mi ŝi ne povus esti malkontenta ĉar mi havis malagrablajn emociojn pri kredebla konkuranto. La finaj vortoj enhavis aludeton kiun mi ne malrapide komprenis. Mi sentis tre certa, ke se sinjoro Vilaro estus en mia nuna situacio li parolus sufiĉe rapide.

“Mi scias, ke estas malprava havi tiajn ideojn pri persono,” mi diris, “sed mi ne povas malhelpi tion.”

La fraŭlino ne riproĉis min, kaj post tio eĉ ŝajnis esti en pli dolĉa humoro. Mi mem sentis iomete maltrankvila, ĉar mi ne volis konfesi, ke ia penso pri sinjoro Vilaro iam okupis mian cerbon.

“Vi devus ne paroli aŭdeble tiamaniere,” diris la fantomo, “aŭ eble vi trovos vin en embaraso. Mi deziras vidi ĉion prosperi ĉe vi, ĉar tial vi estos inklinata helpi min, speciale se mi okaze povus iel helpi al vi, kiel mi esperas.”

Mi tre deziris diri al li, ke estas nenia metodo per kiu li povus helpi min tiom, kiom per lia tuja foriro. Amindumi junan fraŭlinon kun fantomo sidanta sur la palisaro apude, fantomo kiu estas la similaĝo de multe timata onklo, eĉ pensi pri kiu en tia situacio kaj je tia tempo faris min tremi, estis malfacile, se ne neeble; sed mi ne permesis min paroli, kvankam mia vizaĝo esprimis mian penson.

“Mi supozas,” daŭrigis la fantomo, “ke vi aŭdis nenion, kio eble utilas al mi? Kompreneble, mi estas avida scii pri ĝi; sed se vi havas ion por diri, mi povas atendi ĝis kiam vi estas sola. Mi venos al via ĉambro hodiaŭ nokte, aŭ mi restos ĉi tie ĝis kiam la fraŭlino foriros.”

“Vi ne devas resti ĉi tie,” mi diris, “mi havas tute nenion por diri al vi.” Madelino ekstaris, kun vizaĝo ekrugiĝanta kaj ŝiaj okuloj flamiĝantaj.

“Resti ĉi tie!” ekkriis ŝi. “Por kio vi supozas, ke mi estas atendanta? Nenion por diri al mi! ja! —kompreneble! kion vi povus havi por diri al mi?”

“Madelino,” mi ekkriis, ekiranta al ŝi, “permesu al mi klarigi.”

Sed ŝi estis foririnta.

Jen estis la fino de la mondo por mi! Mi turniĝis furioze al la fantomo. “Malaminda ekzistajo!” mi ekkriis. “Vi ruinigis ĉion. Vi nigrigis mian tutan vivon. Se ne estis pro vi . . .” Sed tiam mia voĉo ŝanceliĝis. Mi ne povis diri plu.

“Vi estas maljusta al mi,” diris la fantomo. “Mi ne malutilis al vi. Mi penis nur kuraĝigi kaj helpi vin, kaj via propra malprudento faris ĉi tiun malbonaĵon. Sed ne malesperu. Tiaj eraroj nepre devas esti klarigotaj. Restu kuraĝa. Adiaŭ.”

Kaj li malaperis for de la paliso simile al eksplodanta sapveziko.

Malĝoje mi enlitiĝis, sed tiun nokton mi vidis nenian aperaĵon krom tiuj de mizero kaj malespero kiujn miaj malgajaj pensoj elvokis. La vortoj kiujn mi eldiris sonis al Madelino kiel nepardon-ebla insulto. Kompreneble, estis nur unu signifo kiun ŝi povus ricevi de ili. Ke mi penu klarigi miajn diraĵojn ja estus neeble. Mi pripensis la aferon foje kaj ree dum mi sendorme kuŝis tiun nokton, kaj mi decidis neniam diri al Madelino la faktojn pri la okazintaĵo. Estus pli bone, ke mi suferu dum mia tuta vivo ol, ke ŝi sciu, ke la fantomo de ŝia onklo vizitadas la domon. Sinjoro Hinckman estis for, kaj se ŝi scius pri la fantomo, ŝi ne povus kredi, ke ŝia onklo ne estas mortinta. Eble ŝi ne povus travivi la novaĵon. Ne, mia koro elverŝu sian sangon sed mi neniam sciigos ŝin.

La sekvinta tago estis bela, nek tro malvarmeta, nek tro varma; la ventoj estis mildaj kaj naturo ridetis. Sed estis nek promenoj, nek veturoj por mi kun Madelino. Ŝi ŝajnis esti treege okupata dum la tago, kaj mi ne multe vidis ŝin. Kiam ni renkontiĝis ĉe manĝoj ŝi estis tre ĝentila, sed tre trankvila kaj sindetema. Evidente ŝi decidis pri sia konduto, kaj ankaŭ decidis ŝajnigi ke, kvankam mi estis estinta tre malĝentila al ŝi, ŝi ne komprenis la signifon de miaj vortoj. Estus tute deca, kompreneble, ke ŝi ne komprenu tion, kion mi intencis per miaj esprimoj de la antaŭa nokto.

Mi estis malgaja kaj mizera, mi diris nur malmulte, kaj la sola gaja strio trans la nigra horizonto de mia malĝojo estis la fakto, ke ŝi ne ŝajnis esti feliĉa, kvankam ŝi penis ŝajni indiferenta. La lunluma portiko estis forlasita tiun vesperon, sed

kiam mi vagadis tra la domo mi trovis Madelinon sola en la librejo. Ŝi estis leganta, sed mi eniris kaj sidiĝis apud ŝi. Mi sentis, ke mi devos iomete klarigi al ŝi pri mia konduto de la antaŭa vespero, kvankam mi ne povis fari tion entute. Trankvile ŝi aŭskultis al mia iom malelokventa pardonpeto, kiun mi faris al ŝi pri la vortoj kiujn mi estis uzinta.

“Mi havas nenian ideon kion vi intencis,” ŝi diris. “Sed vi estis tre malĝentila.”

Mi serioze malkonfesis ĉian intencon esti malĝentila, kaj certigis al ŝi, kun varmeco de parolado kiu nepre faris iom da efekto al ŝi, ke malĝentileco estus ago nebla. Mi diris multe pri la afero, kaj petegis, ke ŝi kredis, ke, kun la escepto de unu baro, mi povus alparoli al ŝi tiel klare por ke ŝi komprenu ĉion. Ŝi restis silenta dum momento, tiam ŝi diris, iom pli afable, laŭ mia opinio, ol ŝi antaŭe parolis:

“Ĉu tiu baro iel rilatas al mia onklo?”

“Jes,” mi respondis post iom da hezito. “Laŭ ia maniero, ĝi rilatas al li.” Al tio ŝi ne respondis, kaj sidis rigardante sian libron, sed ne leganta. Laŭ la esprimo de ŝia vizaĝo mi opiniis, ke ŝi estas pli favora al mi. Ŝi konis sian onklon tiel bone, kiel mi, kaj eble ŝi estis pensanta, ke, se li estus la baro kiu malhelpis mian paroladon, (kaj estis diversaj manieroj laŭ kiuj li povus esti tiu baro,) mia situacio estis tiel malfacila, ke ĝi pardonigos iom da senenca parolado kaj stranga maniero. Mi vidis, ankaŭ, ke la varmeco de miaj partaj klarigoj faris iom da efekto al ŝi, kaj mi komencis kredi, ke eble estus bone senprokraste diri tion, kion mi sentas. Kiel ajn ŝi ricevos mian proponon, miaj interrilatoj kun ŝi ne povus esti pli malbonaj ol ili estis dum la antaŭa tago kaj nokto, kaj en ŝia vizaĝo estis io, kio kuraĝigis min esperi, ke eble ŝi forgesus miajn malsaĝajn vortojn de la antaŭa vespero se mi komencus diri al ŝi mian rakonton pri amo.

Mi tiris mian seĝon pli proksimen de ŝi, kaj ĵus kiam mi tion faris, la fantomo ekkuris en la ĉamburon tra la pordkrado malantaŭ ŝi. Mi diras ‘ek-kuris’ kvankam nenia pordo estis malfermita kaj li faris nenian bruon. Li estis furioze ekscitita kaj ŝvingis la brakojn super sia kapo. Tuj, kiam mi lin vidis, mi tute malesperis. Kun la eniro de tiu impertinenta fantomo, ĉiu espero forlasis min. Mi ne povis paroli dum li estis en la ĉambro.

Mi sendube paliĝis; kaj mi fikse rigardis la fantomon, preskaŭ ne vidante Madelinon, kiu sidis inter ni.

“Ĉu vi scias?” li ekkriis, “ke Johano Hinckman estas supren venanta la monteton? Li estos ĉi tie post proksimume dek kvin minutoj; kaj se vi estas iel amindumanta vi devus rapidigi tion. Sed mi ne venis por diri al vi nur tion. Mi havas gloran novaĵon! Fine mi estas translokita!

Antaŭ malpli multe ol kvar dek minutoj, rusa nobelo estis mortigita de la Nihilistoj. Neniu iam pensis pri li rilate al tuja fantomeco. Miaj amikoj senprokraste pro-petis por la situacio, kaj por *mi*, kaj efektivigis mian translokiĝon. Mi foriros antaŭ ol tiu malagrabra Hinckman supren venos la monteton. Tuj kiam mi atingos mian novan situacion mi demetos ĉi tiun malamatan similecon. Adiaŭ. Vi ne povas imagi kiom ĝoja mi estas, ke mi fine fariĝas ies reala fantomo."

"Ho," mi ekkriis, ekstarante, kaj etendante miajn brakojn pro mia mizerego. "Se la ĉielo nur permesus, ke vi estu mia propra!"

"Mi ja estas via propra," diris Madelino, direktante al mi siajn larmemajn okulojn.

(Fino.)

Stelplena Standardo

De H. I. KEYES

(THE STAR SPANGLED BANNER)

*Ho, vidas en lumo matena, ĉu vi?—
La standardon viditan bieraŭ vespere?
Kies strioj kaj steloj sin montris al ni
Kiam sur la remparoj ĝi flirtis fiere?
Je boro post boro, rigardis ni por
Konstati ke oni ne kaptis ĝin for!
Stelplena standardo, ho long-flirtu vi
En la lando libera—la bejmo por ni!*

—From the coming "American Esperanto Song Book."

Rotary International Service Committee Chooses Esperanto

"Will our children be wise enough to have an auxiliary language for such international gatherings so that *all* may understand *all* that is said?" This was the question of Sydney W. Pascall, the new President of Rotary, in referring to the international conventions of Rotary where the language difficulty has made itself felt. The International Service Committee, which was commissioned to investigate the relative values of the various auxiliary languages, has, according to numerous rumors which have reached us from different points, selected Esperanto as the most suitable for the purpose. It seems to us that now that Rotary has selected *the* language, the next thing to do is to *use* it, and thereby answer the president's question. We hope that the Rotarians will not wait for their *children to be wise enough*, but will prove their own sagacity by using Esperanto.

Rotari' Ho Rotari'

(English words by Rotarian Herbert H. Stalker, Toledo, Ohio. Esperanto translation by Rotarian J. D. Applebaum, Liverpool, England.)

Mi amas laŭdi vin per kant' Rotari', ho Rotari'!
Al vi mi estas ĵur-portant'. Rotari', ho Rotari'!
Tra am', fidel', sur gaja ond',
Mi servos al fratar' de l'mond',
Kaj kara restu leg' de l'rond' Rotari' ho Rotari'!

Do kantu nun en alta skal'
Gi sonu trans la mont' kaj val'
La celo estu ver', honor',
Fariĝu puraj viv' kaj kor',
Dum kantas ni en monda ĥor'

Rotari', ho Rotari'!

*Melodio estas de la Germana popolokanto
O Tannenbaum.*

Echoes From Readers

"— —. Tiu lasta numero de Amerika Esperantisto estas mirinde bela; mi ne diras ke ĝi estas la plej bona Esperanta gazeto en la mondo, sed ĝi certe havas la plej allogan belan kovrilon de la tuta Esperanto-gazetaro, kaj ĉar alloga prezentado estas kiel por ĉia komercaĵo duono de la vendado, ĝi multe promesas, ĉar la enhavo mem dependas de la laboro de la usonaj Esperantistoj."—CHARLES CHOMETTE.

"Ni ĉiuj gratulas vin pro la plibonigita kaj respektenda gazeto."—A. DEVOE.

"— — permesu ke ni sincere gratulu vin por via klopodado vekigi la movadon en Usono kaj havigi al la usonaj esperantistoj belan revuon."—HANS JAKOB, Direktoro de U. E. A.

Be sure to have your name in the Almanac of 1932; renew your membership NOW!

New Books : Novaj Libroj

Baha'u'llah kaj la Nova Epoko, de D-ro J. E. Esslemont, tradukita el la angla lingvo de Lidja Zamenhof. Eldonejo "Nova Tago," Weinheim, Germanujo, 191 paĝoj, prezo \$1.25. Tiu ĉi libro detale pritraktas la historion, profetaĵojn kaj instruojn de la Bahaa religio kaj movado; ĝi rakontas pri la persekutoj de la unuaj Bahaanoj en Persujo kaj Turkujo, kiel oni enkarcerigis ilin kaj kiel ilia anaro kreskis spite al ĉiuj kontraŭagoj de la mahometanaj registaroj. Ĝi priskribas kaj klarigas la instruojn de Baha'u'llah kaj Abdul Baha, kiuj estis verkitaj faskope, jen en araba lingvo, jen en plej klasika persa lingvo, malgraŭ nenia literatura edukiteco flanke de la Malkaŝantoj.

Interesa kaj signifoplena estas la fakto ke Baha'u'llah klare kaj precize profetis antaŭ 65 jaroj la egalrajtecon de viroj kaj virinoj, la Mondmiliton, la socialajn malfacilaĵojn post la milito, la kreiĝon de ligo de nacioj, la starigon de internacia arbitracia juĝantaro, kaj la ĝeneralan uzadon de internacia helplingvo. Per studado de la libro oni konvinkigis pri la grandega amplekso de la Bahaa instruoj, kaj ilia granda valoro kiel gvidiloj en nia persona, socia, ekonomia, kaj internacia vivo. La Bahaa religio celas la forigon de ĉiuj-specaj antaŭjuĝoj, akordiĝon inter religio kaj scienco, sendependan esploron de la vero, kaj antaŭ ĉio la unueciĝon de la homaro ekonomie same kiel religie, nacie kaj rase. Anstataŭ akcenti la diferencojn inter la diversaj religioj, ĝi atentigas ke la fundamento de ĉiuj religioj estas unu, kaj ke la instruoj de la religioj similas unuj la aliajn. Ĝi forprenas la unikecon de Kristo, kaj kategorias lin kiel unu el kelkaj "Malkaŝantoj de la Vero," kune kun ĉiuj aliaj profetoj kiel Kriŝna, Zoroastro, Moseo, Mahometo kaj Baha'u'llah, unu el kiuj aperis post ĉiuj kelkcent-jaroj kaj trans-donis revelaciojn al la homaro tiam kiam ĝi estis disvolviginta sufiĉe por komenci pluan ŝtupon de progresado. La nuna ŝtupo estas lumigata per la instruoj de Baha'u'llah, kaj estas kredeble ke ĉiuj religioj povus sin multe riĉigi se ili renovigus siajn kredarojn por enteni la instruaron de tiu lasta "Malkaŝanto," kiu celas la unueciĝon de la homaro. Ĉiu klera, progresema verserĉanto devus senpartie trastudi kaj esplori la instruojn de tiu ĉi ĉionampleksanta movado kiuj estas plaĉe kaj bele klarigitaj en ĉi tiu libro.

La traduko estas bona, kaj estas nur kelkaj esprimoj kiuj iom ĝenas; ekzemple:—destinis por li la postenon de *kapo* de la Movado. (estro); glorakto (glorago); Refoje li denove ripetis; faktorioj (fabrikejoj); furio (furiozo). Preseraroj preskaŭ mankas, kaj la preso kaj papero estas bonaj.

A. F. DONEIS.

La Vojo Returne, de Erich Maria Remarque, tradukita de Joseph Berger, eldonita de Heroldo de Esperanto. Prezo \$2.50 bindite. 370 paĝoj.

En Okcidento Nenio Nova havis unikan sukceson, kaj estas nenia dubo ke la dua libro atingos similan sukceson. Tiuj ĉi du libroj kompletigas unu la alian kaj la dua atestas la verecon de la unua al tiuj kiuj ne travivis la militon ĉefronte. En "La Vojo Returne" Remarque majstre kaj laŭ sia malkomplika maniero pentras la animstaton de la front-soldatoj kiam ili revenis el inter morto, neniigo, kaj buĉado. Kia neatendita malpleneco post la armistico! Kiaj frakasitaj revoj post la reveno; kiaj seniluziigoj pri la paca vivado, pri la gekaruloj, pri la patrujo, pri la tuta socia vivo. Ĉu neniuj komprenas ilin? Kiom da soleco ili sperdas, kiom ili penegas por ekinteresiĝi pri tiu ĉi ŝajn-paca vivado! Kiom da vanaj klopodoj ili faras por religi sin al la mondo de vivo. Per majstra peniko Remarque pentras la insidantajn terurfantomojn kiuj ne estas forigeblaj el la fundo de iliaj mensoj. Kiel la speguliĝoj de teruro kaj timego sin hurlas tra iliaj mensoj. Majstre Remarque priskribas ĉiujn nuancojn de la emocioj, kaj pensiga estas la priskriboj de iliaj fiaskadoj kaj pereigo dum la alikutimiĝado al la nova vivo.

La traduko estas same bona kiel "En Okcidento nenio Nova" kaj tiu ĉi libro ankaŭ havas komentaron por klarigo de diversaj esprimoj kaj nekutimaj vortoj. La vorto "kutavajo" kiel ekvivalento de "cutaway" ĝenadas anglalingvanojn, kaj estus dezirinde trovi pli bonan esprimon aŭ pli korektan ortografio de la vorto.

Sendube ĉiuj volos legi tiun ĉi majstroverkon, kaj ne volos formeti ĝin antaŭ ol ili estos finleginte ĝin.

A. F. D.

Baha' U'llah Kaj La Nova Epoko

By Dr. J. E. Esslemont

(BAHA'U'LLAH and the NEW ERA)

A splendid translation made by Miss Lidja Zamenhof, the daughter of the inventor of Esperanto.

This book gives an authoritative and comprehensive survey of Baha'i history and teachings as related to present religion, scientific and social conditions in Europe and America.

The Baha'i Publishing Committee will be very glad to fill orders. Price, \$1.50.

BAHA'I PUBLISHING COMMITTEE
P. O. Box 348, Grand Central Station
New York City

Cseh-Method in New York

New York, N. Y. The first public trial lesson of the Cseh-Courses in America was conducted by Prof. Jens Schjerve in the crowded hall of the Holland Hotel, in New York, on Thursday, November 12th. The course was opened by Mr. J. J. Sussmuth, General Secretary of E. A. N. A., who in a short address stimulated the audience's interest in Esperanto, and urged the participants to become leaders and pioneers, instead of following the crowd. After being introduced by Mr. Sussmuth, Prof. Schjerve began to "smuggle" a knowledge of Esperanto into his listeners by way of an interesting and entertaining conversation in Esperanto. In the audience there were a large number of old Esperantists from the New York Esperanto Society, the Esperanto Club "Harmonio," the "S. A. T." and Labor-groups, who marveled at the simplicity and effectiveness of the method, and at the fact that these "nove-bakotaj Esperantistoj" could, by the Cseh-method, master in a few hours that which ordinarily required many hours of tiresome drill. One of the guests of honor was Dr. Gunnar Horn, discoverer of the remains of the Andree Arctic Expedition. (See "Per Balono al Poluso," obtainable at E. A. N. A.) Many of those present signed up for the course, among them many old Esperantists who wish to become acquainted with the method.

New York Metropolitan Area. A number of sample lessons of the Cseh course were given in various parts of the metropolitan area, and among the larger ones were those at the Bahai Assembly in West Englewood, N. J., and at the meeting of the All Nations' Association, which was attended by several hundred cosmopolitans. All of these people were much impressed and it was expected that many of them would partake in the course which was to start Tuesday, November 17th.

IALA

International Auxiliary Language
Ass'n in the U. S., Inc.

Box 118, 525 West 120th St., New York

A Neutral organization for the disinterested study of problems involved in the establishment of a constructed IAL

RESEARCH
INFORMATION AND SALES SERVICE

Echoes From Our Readers

May I take this opportunity of complimenting you again on the splendid format and "enhavo" of your really excellent publication?—A. H. ROGERS.

The American Esperantist, Vol. 44, No. 1, is a splendid edition. Better every time.—Prof. WILLIAM J. H. KNAPPE.

La gazeto multe pliboniĝis. Miajn gratulojn al la estraro.—HYMAN LEDEEN.

Heartiest congratulations on the splendid September-October issue just received. I am familiar with every copy of A. E. since Vol. 1, No. 1, and, without exaggeration, allow me to say that this is the best yet. You deserve the thanks of every Esperantist in Usono.—Mrs. ISABELLE M. HORN.

I have been very much delighted with the A. E., especially the September-October number. It is indeed a very creditable issue.—Prof. ELVEN J. BENGOUGH.

La lasta numero de Amerika Esperantisto estas la plej bona ĝis nun.—Rev. B. C. MILLER.

Internal Understanding

will solve many of the world's problems
and promote the use of

ESPERANTO

the Universal Language

Keep posted on your neighbors around the
Pacific by reading the

PACIFIC MAGAZINE

a monthly publication giving a digest of
Pacific affairs. It has been adopted for
use in many Universities and
High Schools.

Annual Subscription	\$2.50	\$3.00
In combination with Am- erika Esperantisto	3.00	3.50
Saving	.50	.50

Send Check Today to
PACIFIC MAGAZINE
406 SOUTH MAIN STREET, ROOM 410
LOS ANGELES, CAL.

“Esperantistigu la Radio-Amatoron”

Nur malmultaj Esperantistoj scias ion pri la radio-amatoroj kiuj vivas inter ni, tie ĉi en Usono. Sed tia kondiĉo ne devas ekzisti ĉar radio estas ja la plej granda helpo en la mondo al Esperantistoj, laborante por la disvastigo de la bela lingvo.

Radio-amatoroj estas personoj kiuj tre interesiĝas en radio precipe en dissendiloj, lernas la “morse” kodon, konstruas sendilojn kaj ricevilojn kaj tiam super la mallongaj ondoj interparolas kun siaj radio-samideanoj en ĉiuj partoj de Usono kaj ofte kun fremduloj.

Multaj tiaspecaj amatoroj anstataŭ interrilatigante kun aliaj amatoroj pri siaj intereso, transsendas radiogramojn de persona intereso por siaj amikoj kaj ofte por nekonataj personoj—tute senpage.

En Usono estas preskaŭ 20,000 amatoroj. Esperanto estas preskaŭ nekonata inter ili. Kia granda kampo por laboro! jam ne eĉ komencita! Multaj inter tiuj ĉi ĝojiĝus se iu informus ilin pri Esperanto. Tamen preskaŭ neniu provis disvastigi Esperanton inter la amatoroj tie ĉi.

Kial vi ne konatiĝas kun unu amato tiam provante kun via tuta povo lin interesigi en Esperanto? Sendube estus facila interesigi multajn tiamaniere.

Kiam vi sukcesos interesigi amatoron pri Esperanto, informu lin ke oni organizas “Esperanto radio resendan sistemon” en Usono kun la celo resendi radiogramojn inter la Esperantistoj en Usono. Klarigu al li ke pliajn detalojn pri la asocio li povas obteni de Amatora Radio stacio W7AVE en Colville, Wash. aŭ W8CIL en Sherman, N. Y. (La menciitaj amatoroj estas la instigantoj de la Sistemo).

Kun la posedo de la ŝlosilo iu ajn amato povos lerni rapide kaj per plej efika metodo—la rekta metodo—ĉiutaga uzado!

DE LINDSAY WINKLER W7AVE.

ALIGU SENPROKRASTE

Al la 10-a Jubilea Eldono de

B-E-S-a ADRESARO

de Esperantistoj el ĉiuj landoj
kiu

celas kolekti adresojn de ĉiuj E-istoj kaj de ĉiuj E-entreprenoj. Simpla aliĝo 0.50 Fsv. (10c aŭ 2 resp-kup.), aliĝo kun adresaro 1 Fsv. kun adresaro kaj portreto 1.50 Fsv. Anonca paĝo 25 Fsv. Detalan prospekton volonte al ĉiu sendas la eldonanto:

B E S (Bohema-E-Servo),
Potštejn, Ĉeĥoslovakujo - Eŭropo

Our Honor Roll

Atesto pri Kapableco:

Frederick Leslie Wharff, Paradise, Calif. (kun honoro).

Alois S. Knapp, Chicago, Ill.

Atesto pri Instruado:

George Winthrop Lee, Concord, Mass.

Mabel Butman, Allston, Mass.

Prof. William J. H. Knappe, Clinton, Iowa.

Prof. Louis C. Lambert, Boston, Mass.

Prof. Edwin L. Clarke, Winterpark, Fla.

Dr. B. K. Simonek, Chicago, Ill.

Jos. R. Scherer, Los Angeles, Calif.

EDWIN L. CLARK.

Chapter No. 16

We are pleased to announce that the Esperanto Club of Long Beach, California, has applied for a charter as a Chapter of the Esperanto Association of North America. This lively new group will hereafter be known as

CHAPTER 16

Esperanto Club of Long Beach

A cordial welcome to the latest member of our organization family—the third group on the Pacific.

TUJ VI DEVAS MENDI
PROVEKZEMPLERON
DE

LITERATURA MONDO

LA PLEJ BELA GAZETO
EN ESPERANTO,

FOR 20 CENDOJ

Ĉefredaktoroj Kolomano Kalocsay
kaj Julio Baghy

Kunlaborantoj la plej famaj esperantistaj
verkistoj kaj tradukistoj.

Reprezentanto por Usono:

Amerika Esperanto Institute
Sherlock Hotel, Madison, Wisconsin
Usono

Laborplena Jaro Por Ruĝa Kruco

La pasinta jaro, kiu finiĝis la 30-an de Junio, estis unu el la plej laborplenaj en la historio de la Amerika Ruĝa Kruco. Ĉiu servo kiu estis subtenata de la societo funkciis je plej granda rapideco. La fiska jaro de la Ruĝa Kruco komencis samtempe kun la sentebleco de la unuaj gravaj efikoj de la senpluveco de 1930-31. Dudek-du ŝtatoj, ampleksante pli ol 1,000 konteoj sentis la vipon de la katastrofo antaŭ ol la jaro estis duone pasinta. Dum la aŭtunaj monatoj de 1930 kaj dum la tuta vintro la postuloj por helpo de la Ruĝa Kruco kreskis. Je la klimakso de la urĝeco, Februaro 28an, pli ol 2,000,000 da homoj estis dependaj je la societo por nutraĵoj kaj vestaĵoj. Antaŭ la kompletigo de la help-programo tiu ĉi jare, la nombro da individuoj kiuj ricevis Ruĝ-Krucan helpon de unu formo aŭ alia estis atinginta 2,765,000. Malgraŭ la troaj bezonoj, aliaj servoj de Ruĝa Kruco daŭrigis paŝi antaŭen.

La indiko de la agosferoj de la Ruĝa Kruco montras la rapidecon per kiu la Ruĝa Kruco plenumis siajn nombrozajn devojn. La elfaritaĵoj de la jaro estas jene montrataj sub siaj respektivaj servofakoj laŭ la statistikoj kompilitaj de la Nacia Administracio:

Helpo ĉe Katastrofoj: 60 hejmaj ruiniĝoj prizorgitaj en 38 diversaj ŝtatoj, altigante la nombron da katastrofoj kiujn la societo prizorgis deponit sia fondiĝo al 1,100.

Milit-servo: Prizorgis 380,000 sociajn kaj financajn problemojn por eksmilitistoj kaj iliaj familioj kaj por viroj aliĝintaj la regulan Armeon kaj Militŝipistaron.

Urĝhelpo: Aljuĝis 73,000 'atestojn de Urĝhelpa kapableco dum la jaro, penante tiamaniere minimumigi la nombron da akcident-mortintoj, kiuj nun estas taksataj je 100,000 ĉiujare.

Vivsavado: Instruis vivsavadon laŭ tia vasta skalo ke 70,000 provitoj sukcesis je la ekzamenoj dum la jaro, tiamaniere malhelpante pliigon de la nombro da dronintoj, kiu nun sumiĝas je 1,000 ĉiujare.

Publika Flegado: Faris 1,340,000 vizitojn al pacientoj dum periodo de 12 monatoj, disvastigante la principon de saneco en hejmojn, lernejojn, kaj komunumojn tra la tuta lando.

Hejma Higieno: Laboro estis gvidata de 568 lokaj filioj de Ruĝa Kruco. Miloj da familioj estis instruitaj pri la prizorgado de malsanuloj.

Nutrado: Dum la jaro, 138,000 infanoj kaj plenkreskuloj estis instruitaj pri la plifortigo de la korpo per taŭgaj nutraĵoj.

Junulara Ruĝa Kruco: Varbis 7,000,000 da infanoj de lerneja aĝo en tiu ĉi lando, altigante la tutmondan anaron al pli ol 12,000,000, disvastigante feliĉecon kaj bonvolon ĉirkaŭ la globon.

Insulaj kaj Fremdlandaj Servoj: Etendis helpon ĉe 17 katastrofoj en insularaj kolonioj de Usono, kaj en fremdlandoj dum la jaro.

Volontula Servo: Varbis la plej grandan nombron da volontulaj laborantoj dum la lastaj pasintaj jaroj; la plej multaj el ili dediĉis siajn penojn al helpo inter viktimoj de senpluveco.

(Fremdlandaj gazetoj bonvolu represi.)

- The knowledge of Esperanto that we have gained through the printing of *Amerika Esperantisto*, coupled with our ever-present desire to make every printed piece look as fine as possible, makes us the logical source of supply for all Esperanto printing in America.

Let us quote on your office or publication requirements.

THE WOOD PRESS, Inc.
Paterson, New Jersey

UNIVERSITY OF MINNESOTA

OFFERS

Esperanto by Correspondence Study

TAUGHT BY DR. LEHMAN WENDELL,

Member Examination Committee

of the

ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA, INC.

Two Courses   Beginning Esperanto   Fee \$10.00 each
                  Advanced Esperanto

These courses are thorough and satisfying. Write for Catalog

CORRESPONDENCE STUDY DEPARTMENT

UNIVERSITY OF MINNESOTA

MINNEAPOLIS, MINN.

745 E. Willow St.
Long Beach, Cal.

Hellie L. Nye

SCIENCA GAZETO

Esperanta

Nova popularsciencia gazeto kun la supra nomo estas eldonata tute en Esperanto kun sekvanta celo:

1. Utiligi Esperanton por disvastigi popularan sciencan en la tuta mondo.
2. Krei kampan kaj rimedon por utiligi Esperanton por praktikaj celoj, tiel nerekte propagandante Esperanton.
3. Kunligi ĉiujn esperantistojn kiuj interesiĝas pri sciencaj temoj.

La unua numero aperos ĉirkaŭ la 1-an de febr. 1932, kaj ni faros ĝin en la komenco dumonata kun la promeso ĉiumonatigi ĝin kiel eble plej baldaŭ, sen plialtigo de la abonprezo.

Jara abono unu dolaro usona.

Popularsciencaj artikoloj estas bonvenataj.

Sendu abonpagojn, artikolojn, kaj komunikaĵojn al

AMERIKA ESPERANTO - INSTITUTO

124 KING STREET

MADISON - WISCONSIN - U. S. A.

Club Directory—Cont'd

Chapter No. 14. Chicago Area Esperanto Society. 2408 Warren Blvd., Chicago, Ill. Pres., Dr. George J. Drews; Sec'y, Alois S. Knapp; Treas., Arthur E. Regal. Meet every Wednesday at 8 p. m., at above address.

Chapter 15. Detroit Esperanto Society. 2916 E. Grand Blvd., Detroit, Mich. Pres., Dr. Tobias Sigel; Sec'y-Treas., Miss Elizabeth Stauffer.

Arlington, Mass. Arlington Esperanto Group. Meets every other Wednesday at 8:30 p. m. at 60 Oxford Street. Mrs. Esther T. Malouf, Sec'y.

Baltimore, Md. La Esperanta Rondeto. Hy S. Randall, Sek., 705 Winston Ave.

Boston, Mass. Boston Esperanto Informo. Miss E. J. Meriam, 50 Congress St.

Charles City, Iowa. Charles City Esperanto Club, Ellis Bldg. Dr. W. H. Seymour, Pres.; Mrs. Clarence Budensiek, Sec'y; Rev. Budensiek, Treas.

Chicago, Ill. La Gradata Esperanto Societo Nro. 1, 1500 W. Cullerton St., Chicago, Ill. Pres., Mr. J. B. Rezny; Sec'y, Mr. V. Popela; Treas., Dr. Leo G. Simonek. Meets fourth Friday of every month at 8 p. m.

Chicago, Ill. La Gradata Esperanto Societo N-ro 2a. Meets every second Wednesday at Maxwell's Vegetarian Restaurant, 35 E. Van Buren St. Sec'y, Mrs. Hannah Maxwell.

Cleveland, O. Cleveland Esperanto Society, 2735 Prospect Ave., Cleveland, O. Pres., James J. Fox; Sec'y and Treas., Mr. H. M. Duff. Meets first Thursday of the month at Public Library.

Detroit, Mich. Pola Esperanto Associo. Mr. B. Lendo, Sec'y, 3596 29th St.

Duluth, Minn. Duluth Esperanto Club. Pres., Mr. E. Bauer, Arlington Heights, Duluth; Sec'y, Mr. H. Merry.

Jersey City, N. J. Universal Esperanto Fraternity, Inc., 574 Jersey Avenue. President, John Bovit, 128 Market Street, Newark, N. J.; Secretary, Mrs. H. Tylick, 384 Baldwin Avenue, Jersey City, N. J. Business meetings on second Thursday of every month. Children's class meets Saturday evenings from 6 to 7:30, followed by tea, a club meeting and a social hour until 10. Warren Gould and Camille Katchko, instructors. Publishes quarterly "Esperanto-Lando."

Lithopolis, O. The Wagnalls Memorial Esperanto Society. Children's classes each Saturday afternoon. Adult classes each Tuesday evening.

Milwaukee, Wis. Bahai Auxiliary Esperanto Group. Meets every Tuesday, 8:00 to 10:00 p. m., at 1124 N. 12th St.

New York City, N. Y. Bahai Centre. Meets every second and fourth Saturday evenings at 119 W. 57th St.

New York, N. Y. SAT-Rondo Nov-Jorka. Kunvenas la-lastan vendredon de la monato ĉe 108 East 14th Street, je la 1a Sa horo. Antaŭsidanto, Ben Odinov; Protokol Sekretario, G. J. Kroes; Korespond-sekretariino, Herta Carstens; Kasistino, Bertha Israel; SAT-peranto, Ervin Dann; Bibliotekisto, Josef Lehn. Informon petu de Ben Odinov, 1930 73rd Street, Brooklyn, N. Y.

New York, N. Y. Grupo de Sennaciistoj, 24-29 Merchant St., Astoria, L. I., N. Y. Sekretario, T. Veder. Loka Branĉo de tutmonda organizo. Eldonas ĉiumonatan interesan bulleton "Ĉirkaŭ la Globo." Informojn petu ĉe supra adreso.

Peoria, Ill. Organizer, A. S. Mellichamp, 119 Butler St. Classes conducted by A. S. Mellichamp and Norman McQuown.

Philadelphia, Pa. Rondeto de Litovaj Esperantistoj, 2833 Livingston St.

San Francisco, Calif. The Esperanto Ass'n of

California, 309-11 DeYoung Bldg., San Francisco, Calif. Sec'y, R. Hill. No regular meetings.

St. Petersburg, Fla. Sunbrila Rondo, 127 1st Ave., St. Petersburg, Fla. Pres., Roy S. Hanna. Meets at Princess Martha Hotel, Wednesday, at 3 p. m.

Topeka, Kans. Topeka Esperanto Association, 1122 W. 8th St., Topeka, Kans. Pres., Captain Geo. P. Morehouse; Sec'y and Treas., Mrs. Lida R. Hardy. Meets first Thursday of the month at 1122 W. 8th St. Two advanced and Beginners' classes.

Toronto, Canada. Toronto Esperanto Klubo, Peacock Inn, 99 Yonge St., Toronto. Pres., Elvin J. Bengough; Sec'y and Treas., Harry Wall. Meets 6:30 p. m. at Peacock Inn.

Worcester, Mass. Worcester County Esperanto Society. Meets at call of Council, at R. 17 P. O. Dr. Gustave Desy, Pres., Box 450, Millbury, Mass.; Odiorne Gleason, Sec'y and Treas., R. 17 P. O.

En grupaj festenoj

je gajaj vesperoj

je amaj esperoj

ĝis emociaj spirretenoj kapabligas vin la
deklamo el

STREĈITA KORDO

poemkolekto de K. Kalocsay

Prezo broŝ. sv. fr. 4.10

bind. " " 6.00

Aldonu 10 per cent. sendkostoj

Mendu ĉe la eldonejo:

L I T E R A T U R A M O N D O

Boraros ter 6. IV, 11

BUDAPEST IX

H U N G A R U J O

aŭ ĉe

Esperanto-Asocio de Nord-Ameriko

Fort Lee, N. J.

UNU DOLARO = ALTA ĜUO!

Tiu komparo estas ĝusta, se vi aĉetas
nian plaĉe ornamitan, ĉarman, bonkvalitan

HIMNO - DISKON

kun la Esperanto-Himno kaj bild-arjo el la
opero "La Sorĉa Fluto." Preskaŭ 1,000
diskoj vendiĝis dum mallonga tempo; La
dua serio estos baldaŭ elvendita.

Prezo aŭfrankite \$1.00

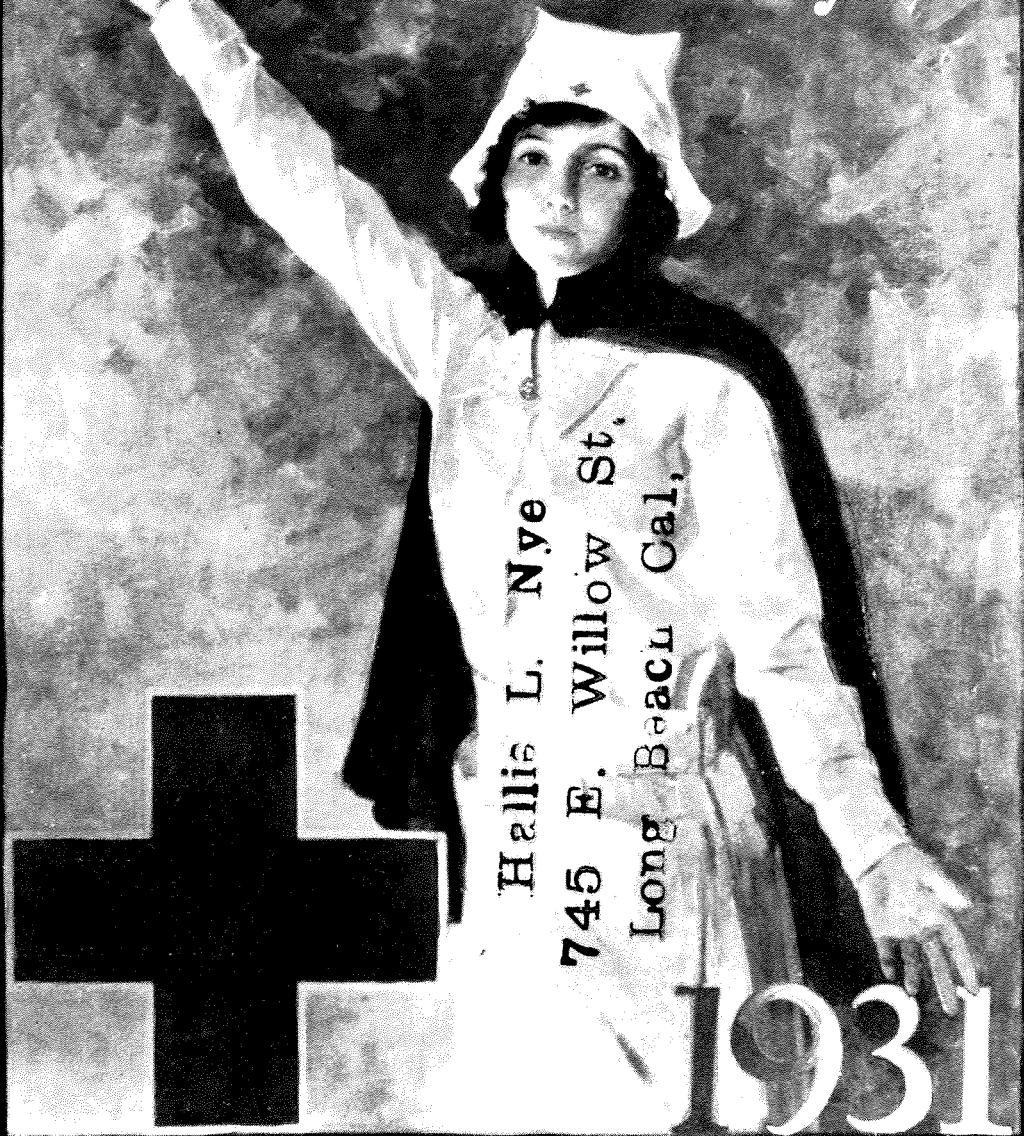
ĉe

KOMERCISTA ESPERANTO-UNIO

Dresden-Radebeul,

Germanujo.

1881 Fifty years service
to humanity

JOIN!
AMERICAN RED CROSS